

KASVATTAJAEXTRA

WWW.FLATTI.NET | SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY

PIDÄN SINUSTA HUOLTA ♥

KAUNIS TURKKI,
VÄHEMMÄN
KARVANLÄHTÖÄ

SUOJAA JA
RAVITSEE IHOA

ELÄINLÄÄKÄRIT
SUOSITTELEVAT

TOIMII SISÄISENÄ
TASSURASVANA

AUTTAA
ATOOPPISTA
JA ALLERGISTA
KOIRAA

NÄKYVIÄ
TULOKSIA
2-6 VUOROKAUSI

SOPII KAIKKIEN RUOKINTA-
VAIHTOEHTOJEN TÄYDENTÄMISEEN

100 % LUONNOLLINEN

KAUNIS TURKKI, TERVE IHO JA TERVEET TASSUT

Hyvästi loputon karvanlähtö, kutina ja halkeilevat anturat. Patentoitu koostumus takaa iholle ja turkille välttämättömät rakennusaineet. Helppo annostella, maistuu hyvältä, eikä sisällä lainkaan kalaöljyä.

LIITY
NUTROLIN®
-KASVATTAJA-
KERHOON

JOIN
THE
pack

WWW.NUTROLIN.FI
ESTD 2007

FLATTIVIESTI

KASVATTAJAEKTRA

Suomen sileäkarvaiset
noutajat ry:n jäsenlehti
Finska flatcoated
retrieverklubben rf:s
medlemstidning

Päätoimittaja: Mari Mamia
Taitto: Katja Virtanen
Toimitussihteeri: Katja Virtanen,
flattiviesti@gmail.com
Toimituskunta: Pipa Pärssinen, Elina Kokko,
Niina Kallainen, Janina Sundell ja
Virpi Peltanen sekä Suomen sileäkarvaiset
noutajat ry:n toimikunnat, hallitus sekä jäsenet.
Kannen kuva: Juho Pajari
Flattiviestien materiaalit ja valoi ilmoitukset:
flattiviesti@flatti.net

Ilmoituskoot:
1/1 sivu 210 mm x 297 mm
1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm
1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm

Ilmoitushinnasto jäsenille:
1/1 sivu 95 €/lehti, 350 €/vuosi
1/2 sivu 60 €/lehti, 200 €/vuosi
1/4 sivu 50 €/lehti, 170 €/vuosi

Jäsenten/kasvattajien joului ilmoitukset:
1/1 sivu 60 € ja 1/2 sivu 40 €

Ei-jäsenten hinnat mediakortissa:
flatti.net/flattiviesti/mediakortti

Ilmoitusmaksut Suomen
sileäkarvaiset noutajat ry:n tilille:
FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitusaineistot
osoitteeseen flattiviesti@flatti.net. Ilmoituksen
mukana tulee lähettää maksukuitti.

Aineisto-ohjeet:
Aineisto-ohjeet löydät osoitteesta <https://www.flatti.net/flattiviesti/aineistot-ja-ilmoitukset/>

Painopaikka: Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mielipiteet
ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä Suomen
sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen.
Flattiviestin kirjoitetuissa jutuissa on aina oltava
kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydettyä
jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja
kuvien osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja
kirjoittajan lupaa on kielletty.

6

JUHO PAJARI

60

KAIJA LEINONEN

- 4 Kasvattajille näkyvyyttä
- 5 Kasvattajat kartalla
- 6 Koiran jalostusarvon arvioiminen
- 14 Kennel Beauty Flatstar
- 16 Kennel Biehkan
- 18 Kennel Blackpepon
- 20 Kennel Buumin
- 22 Kennel Dakotaspirit
- 24 Kennel Filurin
- 26 Kennel Finnflats
- 28 Kennel Flat Power
- 30 Kennel Flatkiss
- 31 Kennel Flatts
- 32 Kennel Hayzehill's
- 33 flatti-info
- 34 Kennel Huntstars

- 36 Kennel Kevätniityn
- 37 Kennel Kipakka
- 38 Kennel Korven Akan
- 40 Kennel Maahismäen
- 42 Kennel Majakkasaaren
- 44 Kennel Metsänpeiton
- 46 Kennel Metsävinnan
- 47 Pentuvälitys
- 48 Kennel Noanarkin
- 50 Kennel Pikestar's
- 52 Kennel Pyymäen
- 54 Kennel Rusty Rebel's
- 56 Kennel Tarinakorven
- 58 Kennel Xperiments
- 60 Nartun kantoajan kultainen 63
vuorokautta

Kasvattajille näkyvyyttä

Flattiviestin toimituskunta keräsi alkuvuonna 2025 lukijapalautetta lehdestä.

Lukijoiden antamissa palautteissa toivottiin kasvattajaesittelyitä.

FLATTIVIESTIN TOIMITUSKUNTA ryhtyi tuumasta toimeen ja jo perinteeksi muodostuneiden julkaisujen myötä päätettiin julkaista kesän aikana KasvattajaExtra. Tässä jäsenistölle kattava kokonaisuus rotumme kasvattajista sekä heidän kasvatustyönsä tavoitteista. Lämmin kiitos kaikille kasvattajille panoksestanne KasvattajaEkstraan osallistumisesta.

Julkaisu tullaan lisäämään flatti.net-sivuille, jotta se olisi siellä muidenkin rodusta kiinnostuneiden luettavissa. Toivottavasti tästä julkaisusta on iloa myös rotuumme tutustuville lukijoille.

KasvattajaExtrasta tullaan päivittämään 2.painos loppuvuodesta, jotta saamme lisää kasvattajia mukaan.

Kasvattajilta kysimme esittelyä varten seuraavia asioita:

- Mikä on kasvatusfilosofiasi?
- Mitä asioita huomioit yhdistelmässä? Miten teet jalostusvalintasi?
- Mitä asioita arvostat uroksessa ja nartussa?
- Minkälaista toimintaa järjestät kasvattien omistajille?
- Mitä toivot kasvattajana pennunostajalta? Minkälaisiin asioihin pennunostajan tulee sitoutua?
- Onko jotain muuta mitä haluat kertoa lukijoille?

Vinkkejä rodusta kiinnostuneelle

Rodusta kiinnostuneen kannattaa vierailla rotujärjestön flatti.net-sivuilla

tutustumassa tarkemmin rotuun ja toimintaan. Suosittelemme perehtymään muun muassa seuraaviin sivuihin:

- Sileäkarvainen noutaja - sivulta löydät rotumääritelmän sekä perinnölliset sairaukset
- Jalostus - sivulta löydät tarkemmin tietoa jalostuksellisesta asioista ja esimerkiksi mitä nartun tai uroksen omistajan tulee ottaa huomioon
- Pentuvälitys - ohjeita pennunostajalle, pentulistan sekä tiedot kasvattajista
- Jäseneksi - ohjeet miten voit liittyä jäseneksi

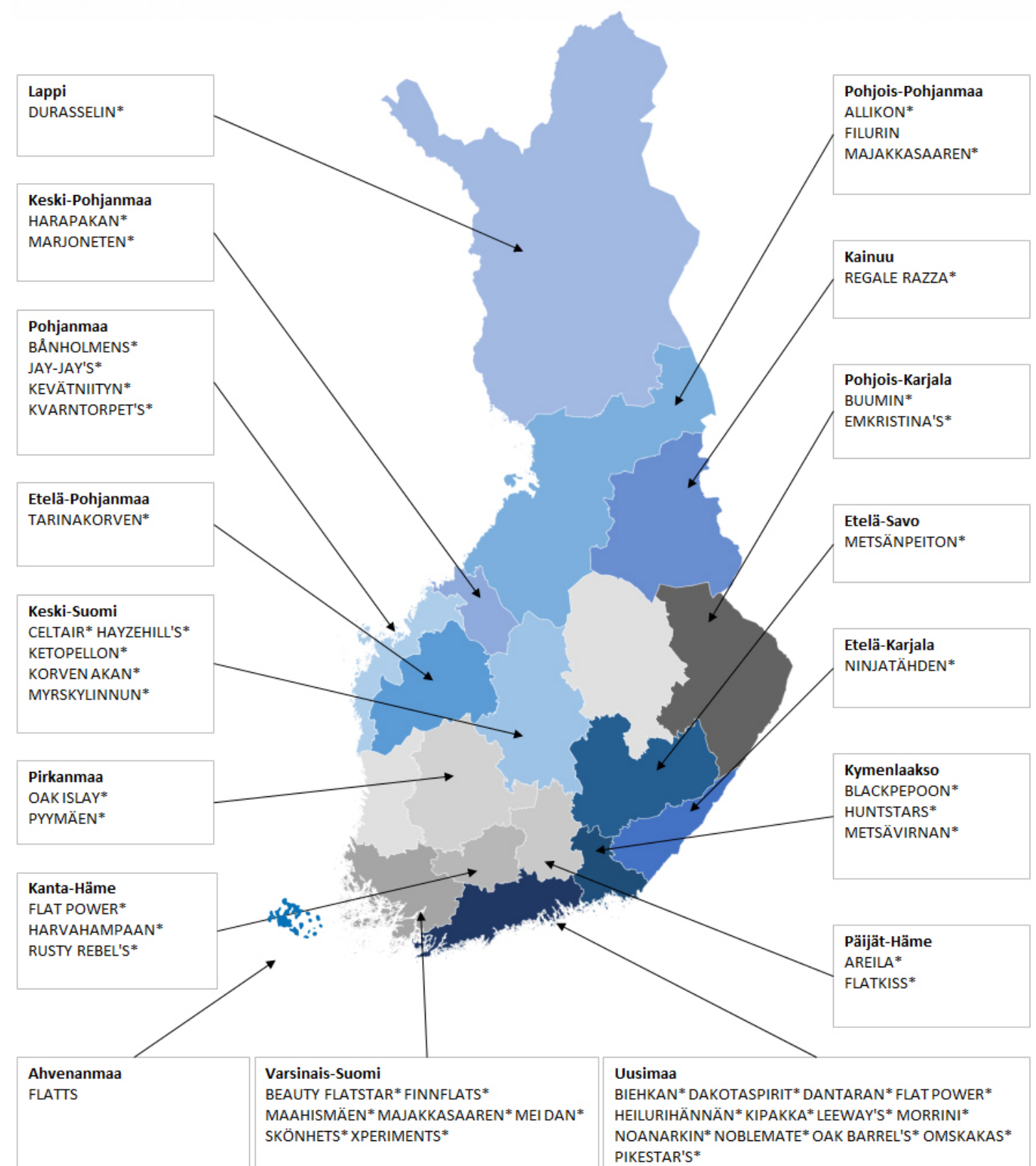
#positiveflattitude
Miia Koski, puheenjohtaja FV

MIIA KOSKI

Kasvattajat kartalla

Kuvassa kasvattajat maakunnittain. Kasvattajia löytyy lähes jokaisesta maakunnasta.

Koiran jalostusarvon arvioiminen

Koiran jalostusarvon arvioiminen on oleellisen tärkeää onnistuneessa ja tuloksekkaassa kasvatustyössä. Onnistuneeseen koiran jalostusarvon arvioimiseen tarvitaan melko paljon taustatietoa. Pelkällä koiran näkemisellä ei päästä onnistuneisiin tuloksiin. Miten sitten arvioida koiran jalostusarvoa mahdollisimman kattavasti? Seuraavalta sivulta alkavassa artikkelissa kerron omista arvioimisperiaatteistani. Malli ei ole mikään ainoa ja oikea, mutta itse olen tämän tyyppisen arvioinnin kokenut kaikkein parhaaksi omassa kasvatus ja jalostustyössäni.
– Juha Kares – Artikkelin julkaistu Flattiviestissä 1/2021.

AIVAN ENSIMMÄISEKSI pitää pohtia onko koira arvioimisen arvoinen? Mikäli koiralla on selvästi hysteerinen tai heikko arka luonne, ei mielestäni jalostusarvoa kannata lähteä edes pohtimaan. Hysteerinen ja arka, liian hermostunut koira on yksinkertaisesti jalostuskelvoton jo sellaisenaan, eikä ole mieltä lähteä pohtimaan koiran jalostusarvoa. Koira on yksinkertaisesti arvoton.

Sairauksien osalta arvioiminen onkin sitten jo paljon hankalampaa ja monimutkaisempaa. Omassa käytänteessäni en lähde myöskään miettimään koiran jalostusarvoa, mikäli koira sairastaa perimältään erittäin vaikeasti hahmotettavaa, silti selvästi peritytyvää erittäin kohtalokasta sairautta. Tällaisina sairauksina pidän epilepsiaa, vakavia immunologisia sairauksia kuten AIHA, ruokatorven laajentumaa, lihaksiston surkastumia, spondylooma ja keskushermoston sairauksia. Näissä tapauksissa koiran

jalostuarvo on omassa käytänteessäni automaattisesti nolla. Ei ole mielestäni pienintäkään mieltä lähteä pohtimaan koiran jalostuskäyttöä.

Hedelmällisyyden selvät heikkoudet ja vajavuudet ovat myös tekijöitä, jotka vakavana ilmenneenä laskevat koiran jalostusarvon nolleen. Näitä ovat jatkuvasti ilmentyneet olemattoman heikot juoksut ja urosten kohdalla astumat-
tomuus. Omassa käytänteessäni näillä koirilla ei ole jalostusarvoa lainkaan. Suoralta kädeltä on oikeastaan hyvin vaikea määritellä montaakaan muuta ominaisuutta, joka tuhoaisi koiran jalostusarvon kokonaan.

Taustan arvioiminen

Mikäli koira sitten osoittautuu aivan kelpo koiraksi ja on syytä lähteä pohtimaan sen jalostusarvoa, aloitan punnitsemisen taustoista ja sukutaulusta. Ensinnä otan tarkasteluun koiran vanhemmat. Pyrin selvittämään vanhempien luonne-, terveys- ja ulkonäköseikat. Luonteeseen kuuluu tässä tapauksessa automaattisesti mahdolliset käyttöominaisuudet. Periaate vanhempien arvioimiselle on hyvin yksinkertainen. Mitä parempi luontaisia, terveempiä ja hyvän näköisiä vanhemmat ovat, sen enemmän se nostaa koiran jalostusarvoa. Seuraavaksi tarkastelen vanhempien sisarusia ja pentuekokoa. Mitä tasaisempi ja ansioituneempi pentue on ollut kokonaisuudessaan sen enemmän vanhempien sisarusket nostavat itse tarkasteltavana olevan koirankin jalostusarvoa. Seuraavana tärkeänä seikkana otan tarkasteluun vanhempien jälkeläisten määrät. On hyvä jos jälkeläisiä on jonkin verran, koska arvioiminenkin on tällöin paljon helpompaa. Kuitenkin, mikäli varsinkin koiran isällä alkaa olla valtavat määrät jälkeläisiä, alkaa se omassa arvioinnissani laskea tarkasteltavana olevan jälkeläisen jalostusarvoa. Mitään tarkkaa lukua ei voi mennä sanomaan, koska kaikki riippuu kovasti rodusta, mutta kohtuus kaikessa. Yksinkertaisesti näen asian niin, että mitä enemmän koiralla on sisarusia, sen parempi sen tarvitsee olla, jotta koiraa kannattaa jalostukseen käyttää.

Seuraavana tarkastelen myös vanhempia yhdistelmänä. Onko yhdistelmä ainutlaatuinen ja melko harvinaislaatuinen rodussa? Mikäli kyseessä olevia sukuja ei ole juurikaan yhdistelty aikaisemmin ja esimerkiksi omassa

kotimaassa vastaavia yhdistelmiä ei tunneta, nostaa se koiran jalostusarvoa asteikossani automaattisesti. Vanhempien kohdalla arvoa nostaa myös vanhempien ikä. Mitä korkeaa ikäisempiä ja terveinä pysyneempiä vanhemmat ovat, sen enemmän jälkeläisen arvo nousee. Pyrin tarkastelemaan myös vanhempien sisarusten elinikää ja elinvoimaisuutta.

” Periaate vanhempien arvioimiselle on hyvin yksinkertainen. Mitä parempi luonteisia, terveempiä ja hyvän näköisiä vanhemmat ovat, sen enemmän se nostaa koiran jalostusarvoa.

Vanhempien tarkastelun jälkeen arvioin yleensä narttulinjan koiran takana. Narttulinjasta toivon löytäväni yhdenmukaisuutta ja varmaa jälkeläisnäyttöä useamman sukupolven ajalta. Mitä parempaa näyttöä narttulinjan takaa löytyy, sen enemmän nousee koiran jalostusarvo silmissäni. Seuraavaksi arvioin löytyykö koiran sukutaulusta joitakin arvokkaita ja sinällään uhanalaista perimää. Tällaisia ovat tyypillisesti jo lopettaneet ansiokaiden kasvattajien koirat, joita ei ole arvostettu aikanaan tai syystä tai toisesta niitä ei ole käytetty. Mikäli koiran sukutaulussa on joitakin ainutlaatuisia koiria ja ”uutta” sen enemmän se nostaa koiran jalostusarvoa. Sisäsiitosprosenttiin suhtaudun varautuneesti. Mitään yleistä sääntöä ei kannata mennä sanomaan. Kuitenkin mikäli koira on kaikin osin ensiluokkainen terve ja tyypikäs koira ja sisäsiitosprosentti matala sen arvokkaampana koiran jalostusarvon koen. Toisaalta korkeammankin sisäsiitosprosentin omaava koira on yhtälailla arvokas, jos degeneraatiota ei selvästi esiinny.

Samalla pitää arvioida koiran sisäsiitosasteen koostumus. Onko koira kerrattu koiriin, joita löytyy kaikkien rodun yksilöiden takaa? Silloin jalostusarvo laskee silmissäni automaattisesti. Mikäli sisäsiitosasteen korkeus johtuu ainutlaatuisista hieman harvinaisemmista koirista, joita ei esiinny koko populaatiossa paljoakaan, se taas nostaa silmissäni koiran jalostusarvoa.

Luonteen osalta arvioin käytössä olevien tietojen perusteella sukutaulussa esiintyvien koirien vahvuudet ja heikkoudet. Mitä enemmän vahvuuksia löytyy sen parempi. Mikäli sukutaulusta löytyy selvää aggressiivisuutta on se rajusti jalostusarvoa laskeva tekijä. Sairauksien osalta pätee sama kuin koiran jalostusarvon romahduttamiseen vaikuttaneet tekijät. Kaikkein vakavimmin sukutaulussa pitää suhtautua alentuneeseen keskimääräiseen elinikään, olipa syy mikä tahansa. Kriittisimmin suhtaudun elinvoiman heikkenemiseen laajasti, näistä käytännön ikävimpinä esimerkkeinä ovat hedelmällisyyden ongelmat, immunologiset ongelmat, selvästi rotuun kytkeytyneet syövä, hermostolliset sairaudet, sisäelinten sairaudet ja koiran elämää selvästi rajoittavat sairaudet.

Mikäli sukutaulussa esiintyy jo edellä mainittuja sairauksia, laskee se koiran jalostusarvoa radikaalisti. Jalostusarvoa erittäin selkeästi ja rajusti laskevat sairauksina pidän myös syöpiä, mikäli niitä on esiintynyt useammalla yksilöllä ja alle 8 vuoden iässä. Immuunijärjestelmissä ilmenneet heikkoudet romuttavat sukutaulussakin esiintyneenä jalostusarvoa myös voimakkaasti. Myös esivanhempien yleinen keski-ikä on tarkan puntaroinnin kohteena. Mikäli monet koirista kuolleet alle 10-vuotiaina, on se jalostusarvoa voimakkaasti laskeva tekijä. Sisäelimissä ilmenneet sairaudet esivanhemmissa ovat myös erittäin rankasti koiran jalostusarvoa laskevia seikkoja. Yleensäkin koiran elämää selvästi lyhentävät sairaudet ja/tai voimakasta tuskaa sekä koiran elämänlaatua laskevat seikat laskevat kaikkein eniten esivanhemmissa esiintyneenä koiran jalostusarvoa.

Seuraavaksi onkin sitten asteikossani sairaudet, jotka esivanhemmissa esiintyneenä laskevat koiran jalostusarvoa, mutta selvästi edeltäviä vähemmän. Näitä ovat rutiini tutkimuksissa löytyvät, mutta ei koiran normaali elämään vaikuttavat sairaudet. Tyypil-

lisimmillään kyseessä voi olla esimerkiksi lonkka- ja olkanivelendysplasia. Nämä ovat tietysti rotusidonnaisia. Raskaissa roduissa edelliset ovat vakavampia, kuin kevytrakenteisissa roduissa, koska ne todennäköisemmin aiheuttavat koiralle harmia ja tuottavat mahdollisesti kipua.

Seuraavaksi tarkastelen esivanhempien yleistä hedelmällisyyttä. Mitä suurempia pentuekokoja ja helppoja synnytyksiä koirilla on ollut, sen enemmän se nostaa jälkeläisenkin jalostusarvoa. Samalla arvioin esivanhempien ulkonäköä ja pyrin hahmottamaan onko taustassa löydettävissä selvästi hahmotettavissa olevaa tyyppiä. Mitä selvemmin pystyn taustan koiria kategorisoimaan ja tyypittämään, sen enemmän se nostaa koiran jalostusarvoa. Luonnollisesti taustan yhtenäisen tyypin tulee olla sellaisia kuin kyseisen rodun tulisiikin näyttää. Samalla arvioin onko esivanhemmissa joitakin aivan erityisiä ominaisuuksia, jotka rodussa ovat uhattuna. Tällaisia ovat tyypillisimmillään nimenomaan anatomian perustavaa laatua olevat seikat kuten rintakehän oikea rakenne, etuosa, liikkeet, ylälinja ja takaosa. Toi-

saalta päitä ja ilmeitäkään ei saa vähätellä, mutta kokonaisuus tulee ensin.

Käyttöominaisuudet ovat myös tärkeä asia. Sukutaulusta tulee löytyä anatomialtaan ja luonteeltaan käytötarkoitukseen soveltuvia koiria. Itse pitää arvioida ja tietää mikä on koulutuksella saavutettua ansiota ja mikä mahdollisesti todellinen perimä. Lopultaankin käyttöominaisuuksien paras tulkinta ja arvioiminen täytyy jäädä kasvattajalle. Hän tietää koiran historian ja arkipäivän.

Rintakehän valtava merkitys

Lopulta ollaan päästy niin pitkälle, että koira on hankittu tai itse kasvatettu. Tällöin tietysti sukutaulu täyttää jalostusarvolle asetetut vaatimukset. Koiralla ei myöskään ole selviä luonteen, eikä oleellisia terveyden tai ulkomuodon puutteita. Jalostusarvon puntaroinnissa kuitenkin itse yksilö on aina avain asemassa ja taustat vain nostavat tai osaltaan ovat laskemassa käytettävän koiran jalostusarvoa.

Kaikkein tärkeimpiä anatomisia ominaisuuksia on rintakehä, uskokaa tai älkää. Rintakehä on kullekin rodulle aivan oleellisin seikka. Rintakehän

ympäriille rakentuu rotutyypillinen koira. Kullakin rodulla on oma ominainen rintakehänsä. Oleellista on, että rintakehän muoto on sellainen kuin rodulle kuuluu. Rintakehän tilavuuden tulee olla oikeanlainen. Rintakehän epätyypillisuus muuttaa yleensä koko koiran olemusta kohtalokkaasti. Valitettavasti myös rintakehän ominaisuudet, malli ja keveys ovat yleensä voimakkaasti periytyviä ominaisuuksia. Tilavuuden tulee muodostua rodulle tyypillisestä tekijästä. Keskeisintä rintakehässä on:

- Riittävä syvyys
- Riittävä pituus
- Riittävä kaareutuvuus

Rintakehän tulee olla riittävän syvä, jotta se tukee etuosaa. Eturinta on oltava rodulle tyypillinen. Rintakehän syvyys on oleellista ja lähes rodussa kuin rodussa rintakehän tulee ulottua vähintään kyynärpäihin.

Pituus on kestävän rakenteen kannalta oleellisimpia seikkoja. Rintakehän tulee olla pituudeltaan yleensä pitempi kuin luullaan. Pitkälläkin koiralla yleensä pituuden muodostaa pitkä rintakehä. Kestävän rakenteen

JUHO PAJARI

kannalta pitkä lanne on kohtalokkain puute. Jalostuksessa myös pitkän lanteen periytyvyys on vahva. Niin voidaankin sanoa, että jalostusarvon arvioinnissa rintakehän pituus on tärkeä seikka. Oikea pituus nostaa arvoa, kun taas lyhyt rintakehä yhdistyneenä pitkään lanteeseen laskee jalostusarvoa voimakkaasti.

” Oikeanlainen rintakehän kaareutuvuus nostaa koiran jalostusarvoa voimakkaasti.

Rintakehän kaarevuus voidaan useimmiten luokitella muutamaan tyyppiin. Litteä, hieman kaareutunut, selvästi kaareutunut tai pyöreä. On oleellisen tärkeää tietää oman rodun rintakehän oikeanlainen kaareutuminen. Usein rintakehissä voi olla voimakkaita ylilyöntejä tai toisaalta puutteita. Oikeanlainen rintakehän kaareutuvuus nostaa koiran jalostusarvoa voimakkaasti. Mikäli pitää valita rintakehän muodossa, olen omassa jalostustyössäni huomannut, että rintakehän tilavuuden pienentäminen on huomattavasti helpompaa kuin rintakehän voimistaminen. Omassa jalostusarvon arvioinnissani kevyt rintakehä on siis suurempi miinus kuin liian tilava rintakehä. Muistakaa myös, että koiran pituudesta ei yleensä suoraan näe rintakehää. Toivotulla lyhyellä koiralla voi olla todella lyhyt rintakehä ja pitkäkö lanne, silloin koira voi pysyä esimerkiksi melko neliömäisenä, vaikka rintakehä on puutteellinen. Rintakehä pitää arvioida kokeilemalla ja toisaalta liikkeessä.

Rintakehän tulee olla kokeiltaessa oikeanlainen, mutta yhtä oleellista on, että rintakehä on kestävä liikkeessä. Rintakehän tulee olla volyymiä, jonka koira kantaa liikkeessä rodulle tyypillisellä tavalla.

Suurimpia virheitä rintakehissä ovat:

- Liian lyhyt rintakehä
- Voimakkaasti kuroutuva rintakehä roduilla, joilla ei rintakehän tule kuroutua

- Liian leveä rintakehä, varsinkin edestä
- Liian kevyt rintakehä, jossa puutteellinen syvyys
- Puutteellinen eturinta (kytköksissä etuosan rakenteeseen)

Nämä ovat ominaisuuksia, jotka laskevat koiran jalostusarvoa omassa arvioinnissani erittäin voimakkaasti.

Etuosa

Etuosan merkitystä ei rintakehän lailla voida liikaa korostaa. Rintakehä ja etuosa ovat ne asiat, jotka pahimmin tuntuvat pettävän monilla koirilla. Etuosa on keskeisessä asemassa koiran jalostusarvon punnitsemisessa. Etuosan arvioimisessa voi lähteä liikkeelle helpoimmin havainnoitavasta vaikeimpaan. Järjestys on samalla omassa arvioinnissani myös tärkeysjärjestys. Ensinnä tulee lapojen oikea sijainti, joka on oleellisen tärkeää. Toisena tulee lavan pituus, kulmautuneisuus ja lopuksi olkavarren pituus.

Yleisesti voi todeta, että suurimalla osalla koirista lavat tuntuvat olevan liian edessä. Suurimmalla osasta rotuja lapojen tulee olla kauniisti taakse asettuneet. Ylälinja on pehmeä. Ensin tulee kaula, joka liittyy pehmeästi oikea asentoisten lapojen kautta, kauniin sään kohdalla selkään. Rintakehä pitää ja tukee kaunista ylälinjaa ja oikeaa etuosaa.

Lapojen tulee olla siis oikein sijoituneet ja voi kaikei yleistäen sanoa, että aivan liian monella koiralla lavat ovat aivan liian edessä. On tietysti rotuja, joilla lapojen ei kuulukaan olla ns. normaalisti sijoittuneet vaan lavat saavat olla etuasentoisemmat. Mutta muista perehtyä lapoihin ja harrastamasi rodun oikeaan toivottuun lavan asentoon.

Etuasentoiset lavat ovat omassa jalostusarvon arvioinnissani todella suuri arvoa laskeva tekijä. Sanomatakin on selvää, että oikein sijaitsevat lavat ovat taas voimakkaasti koiran arvoa nostava ominaisuus. Useimmilla koirilla säkä tulee olla silmin havaittavissa koiran seistessä, säkä toimii usein oikeiden lapojen indikaattorina.

Seuraavana pitää mitata lavan pituus. Etusormi voidaan laittaa koiran sään paikkeille ja peukalo lavan etureunaan eturinnan paikkeilla. Tarkastelemalla omia sormiaan nähdään lavan pituus sekä asento. Yleensä lavan tulee olla viisto. Usein koirilla,

joilla lavat ovat kauniisti asettuneet, myös pituus on hyvä. Sen sijaan lapa voi olla pystyhykö eikä riittävän viisto. Seuraavaksi voi mitata olkavarren, jonka tulee yleensä olla yhtä pitkä kuin lavan. Näin ei vain käytännössä usein ole. Valitettavan usein olkavarsi on lapaa huomattavasti lyhyempi. Olkavari voidaan mitata kuten lapa. Aseta peukalo nyt olkavarren etureunaan lavan ja olkavarren liitoskohtaan ja laita etusormi nyt olkavarren takareunaan eturaajojen paikkeille. Nyt näet suoraan olkavarren pituuden. Mikäli olkavarsi on huomattavasti lapaa lyhyempi, on se selvä virhe ja laskee koiran jalostusarvoa. Samalla katsot olkavarren asennon.

Myös olkavaren tulisi olla yleensä viisto ja tasapainoisessa suhteessa lavan kanssa. Koiran tulisi olla hyvin kulmautunut. Pahinta olkavarressa on, jos se on sekä lyhyt että suora. Tällöin etuliike on usein korkea ja heittelevä. Puhutaan ns. hackney-liikkeestä. Toisaalta eturaajat myös usein työntyvät rungosta ulos eli raajat erkaantuvat rintakehästä. Syy on yksinkertainen. Lihakset ovat kiinnittyneet luustoon ja lyhyt olkavarsi antaa lihaksistolle liian lyhyen kiinnittymispinnan, tällöin lihaksisto pakkautuu liian lyhyelle alalle ja pullistuneet lihakset ikään kuin työntävät raajaa ulos rungosta. Etuliike on tällöin ulkokierteinen.

Koiran etuosa on hyvin erikoislaituinen ja vaikeasti ymmärrettävä kokonaisuus. Etuosan rakenne ja ominaisuudet poikkeavat täysin takaraajoista. Etuosasta on kirjoitettu joitakin artikkeleita. Artikkeleiden lukeminen on suositeltavaa, jollei etuosaa ymmärrä.

Ylälinja

Oikea ylälinja on jalostuksen arvioinnissa keskeisessä asemassa. Ylälinja oikeastaan on heijastumaa rintakehästä ja etuosasta. Kestävä oikean muotoinen ja syvyinen, sekä pituinen rintakehä sekä sen ympärille rakentuva tasapainoinen etuosa ovat keskeisessä asemassa kauniin ylälinjan muodostumisessa. Kaula liittyy nyt pehmeästi selkään ja kaula on oikein asettunut.

Kaikkein tärkeintä ylälinja on etu- ja takaosan tasapainon ilmaisijana. Mikäli ylälinja pettää liikkeessä, syy löytyy usein etu- ja takaosan yhteensopimattomuudesta tai rakenteen muista heikkouksista. Varsin yleinen on myös liian pitkä lanne.

JUHO PAJARI

Muista silmällä rakennetta ja koiraa ennen kaikkea liikkeessä. Liike paljastaa todellisen rakenteen tasapainon. Otan mieluummin niukasti kulmautuneen koiran edestä ja takaa kuin koiran joilla on suhteettomat erot etu- ja takaosan välillä.

Takaosa ja lantio

Takaosa ja lantio ovat keskeisiä ominaisuuksia jalostusarvoa arvioitaessa. Omana nyrkkisääntönä on riittävä lantion leveys. Katson aina, että lantion leveys vastaisi omassa roduissani suunnilleen aikuisen koiran pään leveyttä. Sanomattakin on selvää, että pennun pään olisi mahdollista syntyä normaalisti ja jos näin ei ole, on koira jalostusarvoltaan omassa käytänteessäni täysi nolla. Yhtälailla arvioin urosten lantiota, koska myös ne osallttaan periyttävät lantiotaan seuraavan sukupolven luonnollisesti synnyttävälle nartuille.

Lantion on oltava asennoltaan oikea ja liian jyrkkä lantio on paljon jalostusarvoa laskeva tekijä, varsinkin jos tämä on yhdistynyt lyhyeen lantioon. Oikea lantio tuo mukanaan yleensä riittävän leveän ja voimakkaan reiden. Heikko reisi on yleensä seurausta huonosta

lantion ja arvo jo tätä kautta koiralla on laskenut. Omissa roduissani edellytän reideltä (reisiluu) ja sääreltä (sääriluu) yhtäläistä pituutta. Kyseessä on tärkeä ”symmetriasääntö”, joissa koirissa ei voi juurikaan poiketa. Mikäli havaitsen koirassa ja sen rakenteessa epäsymmetriaa lähes missä osissa tahansa, on se radikaalisti koiran jalostusarvoa laskeva tasapainoa häiritsevä virhe. Tämä epäsymmetrisyys pätee niin lonkkamaljaan kuin luiden pituuteen jne.

Häntämutkiin suhtaudun melko kriittisesti ja niitä pidän jalostusarvoa voimakkaasti laskevana virheenä. Välttämättä kaikissa tapauksissa lievä mutka ei nollaa koiran jalostusarvoa.

Turkki, väri ja hampaat

Turkki, väri ja hampaat ovat ominaisuuksia, jotka ovat sidoksissa jalostusarvon määrittämisessä voimakkaasti rotuun. Esim. pitkäkarvaisella lhasa apsollla turkin laatu on huomattavasti jalostuarvoon enemmän vaikuttava tekijä, kuin esim. lyhytkarvaisemmalla punaisella irlanninsetterillä. Punaisella irlanninsetterillä taas väri on paljon tärkeämpi kuin lhasa apsollla.

Yleisesti ottaen kuitenkin voi sanoa: mikäli turkin laatu on täysin virheellinen, on se jalostusarvon lähes romuttava tekijä. Tämä ainakin silloin, jos se tekisi koiran elämän mahdolltomaksi alkuperäisessä ympäristössään. Turkinlaatuun tulee suhtautua vakavasti ja erityisesti kihartuvuus ja pehmeys ovat voimakkaasti periytyviä jalostusarvoa laskevia ominaisuuksia monilla roduilla.

Väri on asia, joka harvoin laskee koiran jalostusarvoa radikaalisti. Enemmänkin hieno väri on asia, joka nostaa eräiden yksilöiden arvoa. Varsinkin monivärisissä roduissa haluan säilyttää värien kirjon, ja on varmaa, että värien mukana katoaa myös arvokkaita muita ominaisuuksia. Symmetrisyys ja kauniit värit ovat hienoja yksityiskoh-tia. Niiden ei juurikaan kannata antaa laskea muutoin ansiokkaan koiran jalostusarvoa; sen sijaan ominaisuus nostaa kantajiensa jalostusarvoa. Väreissä on kuitenkin jalostusarvoon voimakkaasti laskevia seikkoja. Tällöin kyseessä on väriin ja väritykseen kytköksissä oleva pigmentti. Suhtaudun äärimmäisellä kriittisyydellä varsinkin korvan ja nielun pigmenttiin. Voimakas nielupigmentti on jalostusarvoa

JUHO PAJARI

JUHO PAJARI

nostava tekijä varsinkin kirjavilla ja valkoisilla roduilla. Nielu ja korvat ovat lähinnä korvan simpukkaa, jota emme paljaalla silmällä näe. Kuitenkin mikäli koiran korvan simpukan ”tuntokarvoissa” ei ole pigmenttiä, ne eivät toimi normaalisti ja niinpä ne eivät välitä fyysisiä värähdyksiä hermojen tuntemiksi impulsseiksi ja koira on käytännössä silloin kuuro tai kuulo on ainakin rajoittunut siinä korvassa, jossa korvan simpukan karvoista pigmentti puuttuu. Kuurous on siis tavallaan värivirhe.

Symmetrinen väri onkin omassa asteikossani jalostusarvoon vaikuttava ja arvoa nostava ominaisuus. Symmetrisen selkeän värityksen avulla pystyy kasvattaja helpommin varmistamaan, että pigmenttiä on riittävästi korvissa erityisesti simpukassa, joka paljolti määrittää kuuleeko koira vai ei. Koiran kuulon kanssa en halua tehdä kompromisseja.

Vastaavasti hyvä huuli- ja luomipigmentti on jalostusarvoa nostava ominaisuus. Niiden puuttuminen ei kuitenkaan tee koirasta sokeaa tai huulista toimimattomia. Kuitenkin puutteet näissä näen jalostusarvoa laskevina.

” Selvät purentavirheet näen saksipurentaisilla roduilla melko vakavina virheinä, jotka kyllä romuttavat jalostusarvon.

Purenta on myös ominaisuus, joka on rotusidonnainen. Selvät purentavirheet näen saksipurentaisilla roduilla, joilla tulisi olla selkeä leikkaava purenta melko vakavina virheinä, jotka kyllä romuttavat jalostusarvon. Sen sijaan alapurentaisilla, tasapurentaisilla ja käänteisen saksipurentaan omaavilla roduilla purentavirheet ovat hieman monimutkaisempi kokonaisuus. Näillä kuitenkin heikko, kapea ja suora alaleuka on selvimmin jalostusarvoa laskeva ominaisuus. Liian heikko alaleuka ja erityisesti alakulmahampaiden

asettuminen kitalakeen on jalostusarvon romuttava virhe.

Hammaspuutokset ovat asia, johon on vaikea ottaa kantaa. Hampaiden puuttuminen on jalostusarvoa aina laskeva yksityiskohta, mutta ne eivät sinällään saa olla liian ratkaisevassa asemassa. Hammaspuutokset tulisi huomioda ja pitää mielessä, sekä mahdollisuuksien mukaan kasvattajan on syytä pyrkiä täydellisyyteen.

Mitä jää jäljelle?

Kriittiselle kasvattajalle ei jää jäljelle kovin suurta määrää jalostusarvoltaan ensiluokkaista koiraa, mikäli hän on työssään kriittinen ja tarkka. Itse asiassa edes jalostukseen kelpaavia koiria ei jää jäljelle kuin kourallinen. Tämä kourallinen on kuitenkin se, minkä varaan tulevaisuuden on tarkoitus rakentua. Koiria tarvitaan kuitenkin riittävä määrä, jotta geneettinen variaatio voidaan roduissa turvata. Keskeistä onkin, että yhä useammat kasvattajat ovat työssään kriittisiä ja pystyvät tuottamaan kestäväälle pohjalle rakentuvia jalostuskäyttöön soveltuvia tasapainoisia ja terveitä koiria.

” Tarkoituksena ei ole täyttää maailmaa koirilla, vaan kasvattaa tasokkaita koiria rakastaviin ja asiallisiin olosuhteisiin.

Kasvattajana voin olla pentueeseen tyytyväinen, mikäli pentueessa on ainakin yksi koira, joka voi jatkaa sukua. Silloin pentueen tavoite on ainakin osittain saavutettu. On hienoa ja onnistunutta, mikäli pentueessa on parikin jalostuskäytön arvoista koiraa. Tämä senkin jälkeen, että jo vanhemmissa on pidetty tarkkaa seulaa ja sukutaulut sekä yhdistelmä on tarkkaan harkittu.

Tärkeintä kasvatuksessa on kuitenkin se, että kantaa vastuun omasta rodusta ja sen tulevaisuudesta. Kasvattajan on iltaisin mukava mennä nukkumaan, kun tietää, että on tehnyt

rodun ja koirien elämän eteen parhaansa tekemällä kriittisiä ja vastuullisia päätöksiä. Tarkoituksena ei ole täyttää maailmaa koirilla, vaan kasvattaa tasokkaita koiria rakastaviin ja asiallisiin olosuhteisiin. Parhaat niistä voivat sitten taas rakentaa seuraavaa sukupolvea kestäväällä pohjalla.

Jalostuksesta päättäminen ja jalostusarvon arvioiminen tulee aina säilyttää kasvattajilla. Vain osaavat ja vastuulliset kasvattajat voivat taata rodun hyvän tulevaisuuden. **FV**

Kirjoittaja: FM Juha Kares on koirankasvattaja, erityisopettaja, ulkomuototuomari, freelancetoimittaja ja tutkimusmatkailija.

Kasvattanut koiria vuodesta 1983. Kasvattaa ja on kasvattanut menestyksekkäästi lukuisia eri rotuja, yhteensä jo 500 valiota ja voittajaa ympäri maailmaa. Nämä koirat ovat voittaneet satoja BEST in SHOW -voittoja yli 25 eri maassa. Matkustanut 1980-luvusta lähtien ympäri

maailmaa legendaaristen koirakasvattajien opissa mm. E. Axelsson (Straigh Fire, Swe), S. Giles (Ta Sen, USA), G. & N. Hamilton (Quailmoor, Aust.), E. Lonigro (Kinderland, USA), L. Lowy (Marlo, USA), F & R. McGregor (Littlecourt, GB) ja M. Nixon (San Jo, USA). Muita ”oppi-isiä” Hans Lehtinen ja Ulla Segerström. Arvosteluoikeudet yli 100 rodulle. Arvostellut paljon eri maissa, mm. Australia, Baltia, Englanti, Manner-Eurooppa, Pohjoismaat, USA ja Uusi-Seelant. Yli sata julkaistua koira aiheista-artikkeliä ympäri maailmaa.

Kennel Beauty Flatstar

Kennel Beauty Flatstar, omistaja Nina Leino, Paimio.

OLEN NINA Leino Paimiosta, ja kasvat-
tan flatteja pienimuotoisesti kotonani
kennelnimellä Beauty Flatstar. Tavoit-
teenani on terve metsästysnoutaja.
Harrastamme monipuolisesti met-
sästystä flateillamme (linnustus, sekä
sorkkaeläinten jäljestys).

Ensimmäinen pentueemme syn-
tyi kesällä 2020 ja tähän mennessä
pentueita on ollut neljä, suurinpiirtein
pentue vuodessa. Yritän pyrkiä vaali-
maan flattien hyviä käyttöominaisuuksia,
ja itselle ominaisuuksista ehdot-
tomasti tärkein on haku, ja ylipäätään
itsenäinen työskentely. Omat metsäs-
tysmaastomme ovat sellaisia, että siellä
ei koiraa pysty ohjaamaan, eikä siellä
koiran ole kovin helppo nähdä tiputuk-
siakaan, ja se on ainakin itselle opet-
tanut sen, miten tärkeää on että koiraa
pystyy työskentelemään itsenäisesti.

Yhdistelmiä suunniteltaessa tulisi
tietää vanhempien heikkoudet ja vah-
vuudet, ja puntaroida täydentävätkö ne
toisiaan. Tähän kun otetaan mukaan
terveys ja luonne asiat (muidenkin
kuin vain vanhempien) ei jalostus
valintoja ole ihan helppo tehdä. Ihanne
olisi flatti jolla voisi pärjätä kokeissa
ja näyttelyissä, mutta koska monesti
jostain asioista täytyy tinkiä yhdistel-
miä tehdessä, itselle se asia on näytte-
lymenestys.

**” Yritän pyrkiä
vaalimaan flattien
hyviä käyttö-
ominaisuuksia.**

Jonkinlaisia riskejä on otettava, kui-
tenkin niin ettei kummankin vanhem-
man takaa tulisi samoja ongelmia. Kyse
on kuitenkin aina geenilotosta, joten
yllätyksiltäkään ei vaan aina voi vält-
tyä. Pennun kyselijöille selitän jo heti
ensimmäisissä yhteydenotoissa, miksi
koira tulisi aikuisena terveystutkia,
käyttää taipumuskokeessa ja näytte-
lyssä. Ne eivät ole pelkästään minulle
kasvattajana tärkeä asia, vaan palve-
levat koko rotua. Mitä kattavammin
flateistämme on avointa terveystietoa,
sen parempi. Ylipäätään asioista
pitäisi pystyä puhumaan avoimesti.

Pyrimme järjestämään kasvateille
tarpeen mukaan treenejä, ja ollaanpa
järkeä muutama fasaanijahtikin.

Nähdään flattitapahtumissa! *FV*

NINA LEINO

NINA LEINO

NINA LEINO

Kennel Biehkan

Kennel Biehkan, omistaja Jori Saastamoinen, Numminen, Mäntsälä.

PARASTA KOIRAN kanssa on se, kun tekee saumatonta yhteistyötä – olipa kyseessä metsästys, kokeet tai arki kotona. Se hetki, kun koira ja omistaja ymmärtävät toisiaan. Kokeessa se ilmenee erityisesti, kun koira ja omistaja pääsevät samaan ”kuplaan” ja työskentelevät harmoniassa yhdessä. Molemmat hoitavat siis tonttinsa ja luottavat toisiinsa.

Biehkan-pentueita on syntynyt vuodesta 1999 alkaen kahdeksan, ja niistä on yhteensä 64 pentua. Pentuja on keskimäärin noin kolmen vuoden välein, sillä usein pentue tulee johonkin omaan tarpeeseen. Pentujen kanssa ollaan pitkälti kotona koko pentuaika, ja se vaatii usein erityisjärjestelyjä arjen kanssa, kuten omien työaikojen mukauttamista.

Jalostusvalinnoissa painopiste on terveydessä ja metsästysominaisuuksissa unohtamatta tervettä ja toimivaa flatin perusrakennetta. Rakenteen tulee olla sellainen, että se tukee koiran työkykyä ja kestävyyttä.

PEVISA-tulokset ovat tärkeitä, mutta yhtä tärkeä on jalostuskoiran yleinen terveydentila. Jalostuskoiralla ei saa olla esimerkiksi toistuvia tulehduksia, allergiaa, atopiaa tai muita vastaavia vaivoja. Hyvä terveys näkyy myös arjessa: koiran täytyy voida hyvin ja jaksaa elää aktiivista elämää.

”Jalostusvalinnoissa painopiste on terveydessä ja metsästysominaisuuksissa.

Vaikka jalostuksessa on aina oma osansa sattumalla, ajatellaan jalostusvalinnoissa tasapainoa. Meille on tärkeää, että sekä uros että narttu ovat kokonaisuudessaan terveitä ja toimivia metsästyskoiria. Esimerkiksi noutohalu, keskittymiskyky ja koulutettavuus ovat keskeisiä ominaisuuksia luonteen

puolesta. Kun nämä ovat kohdillaan, voidaan koulutuksella saada koiran parhaat puolet esiin.

Yhteistyö jatkuu pentuajan jälkeenkin. Kasvattajan työ ei pääty siihen, kun pentu muuttaa uuteen kotiin. Tarjomme nykyisin treenejä enemmän kunkin pennun tarpeen mukaan. Aiemmin järjestimme useammin pentutreffejä, nykyään toivomme että omistajat ottavat yhteyttä, kertovat mitä haluavat treenata ja sopivat treenijan. Kaikkeen saa apua ihan alkeista ylemmän luokan lajitreeniin saakka. Unohtamatta ihan kotikasvatuksen opastamista.

Hyvä koti ja sitoutuneisuus ovat avainasemassa. Korostan myös pennunostajien vastuuta. Kasvattaja toivoo, että uusi omistaja sitoutuu koiran hyvinvointiin ja rodun vaatimuksiin terveys- ja koerintamalla.

Rehellisyys ja hyvä koti ovat kaiken perusta. Toivomme myös, että pennunostajat panostavat rodun kannalta tärkeisiin perustutkimuksiin ja kokeisiin. Tämä ei hyödytä vain kasvattajaa, vaan koko rotua maailmanlaajuisesti. *FV*

JORI SAASTAMOINEN

HENNA MIKKONEN

JORI SAASTAMOINEN

Kennel Blackpepoon

Kennel Blackpepoon, omistaja Tarja Kolkka, Kouvola.

YLI 40 vuoden flattihistorialla rotu on jo elämäntapa, enkä ilman enää osaisi olla. Käytän paljon aikaa tulevaisuuden miettimiseen - miten rotu voi 30 vuoden päästä? Yritän saada jokaisessa yhdistelmässä aikaiseksi parempaa koiraa, visio täydellisestä koirasta on varmasti muodostunut omistamieni koirien hyvistä ja huonoista piirteistä. Ylimääräiset pennut myyn halukkaille, mutta vaikutan kyllä siihen, mikä yksilö mihinkin kotiin lähtee.

Geenipooli on erittäin rajallinen ja olen aktiivisesti aina hakenut jotakin muuta, siksi minulle ei ole tärkeää jalostukseen käyttämieni koirien tittelit, vaan ennemminkin sukutaulu ja se, pidänpö uroksesta ja onko se ominaisuuksiltaan sellainen mistä pidän tai täydentäisikö se omaa narttuani. Esimerkiksi flattien pehmeys on tehnyt jalostusvalinnoista kovin haastavaa. Metsästyskoiralla on ennen kaikkea oltava kovuutta.

Uroksen etsinnässä ensimmäinen asia on aina sukutaulu - mitä minä koiriini haluan ja mitä en. Sopivan uroksen löytämisessä auttaisi julkiset koepöytäkirjat joita beagleissä käytämme todella paljon. Tällaista mahdollisuutta ei kuitenkaan flateissa valitettavasti ole, joten melko pian otan uroksen omistajaan yhteyttä ja sovimme tapaamisesta. Teen urokselle vähän treeniä mikäli se on kokemattoman omistajan käsissä, mutta yleensä omistaja saa itse sitä ohjailla. Kiinnitän huomiota hermoihin (ääntely, läähätys), toistoihin (säilyykö fokus vai säätääkö muuta, esim. nostaako jalkaa, ylösotot ym.), riistankäsittely (kokemattomuus). Tavallaan siis täytyy kaivaa esiin itse koira ja suodattaa siitä ihmisen osuus pois. Yritän itseäni aina muistuttaa, että flatti luotiin eri roduista ihan ilman suomalaista näyttely- ja koemaa-ilmaa.

Parituksessa tärkeintä on sitten varmistaa, ettei samat puutteet/heikkoudet/viat periydy molemmilta puolilta. Ei siis yhtään haittaa, vaikkeivat molemmat ole täysin priimaa esimerkiksi terveystulosten suhteen, mutta en myöskään halua tuplata samaa molemmiin puoliin. Geeni-

pooli takaraivossa, kun et oikein mitään voi kovalla kädellä poiskaan raakata... Minä hyvin mielelläni käyttäisin jalostuksessa apuna voimakasta linjasiitosta, mutta se olisi mahdollista varmasti vasta sitten, kun saisimme rotuun uutta verta roturisteytysten kautta. Tuskin siis minun kasvatustyössäni nähdään muuta kuin tahattomia linjauksia, aktiivista kasvatusuraa ei enää niin paljon jäljellä ole. Oman dalmatialaiseni olen rotujärjestölle kuitenkin ilmoittanut vapaaehtoiseksi roturisteytykseen.

Kasvattieni omistajia autan, jos apua tarvitsevat. Joskus aiemmin järjestin pentueelle ensimmäiset pentutreffit puolen vuoden iässä ja toiset noin vuoden iässä. Kilpailuviettini puute näkyy koirieni tuloksissa ja näin myös pentujeni ostajista puuttuu se aktiivisin kerma. Jokainen pentu saa meiltä lähtiessään pillin, pentudamin, noutajataluttimen, aloituspaketin ruokaa ja kattavat ohjeet sekä elinikäisen tuen. Meiltä lähtiessään pennut on testattu kahdesti, ne tulee kaksoisvihellyksestä luokse, ovat tutustuneet riistaan ja ovat todistettavasti noutaneet.

Vaatumukseni pennunostajille ovat varsin vaatimattomat eli jokaisen ostajan on sitouduttava käyttämään kasvattini luostokuvissa (lonkat, kyynärpäät). Tämä menee kasvatusfilosofiani mukaan eli mahdollisen jalostuskäytön suhteen nuo olisi hyvä olla kaikista koirista tiedossa samalla tavalla kuin sukutaulu. Sitten iäkkäämpikin koira on helppo ottaa mukaan jalostukseen, sillä silmä- ja polvitarkastus on helppo toteuttaa myöhemmin, samoin selkäkuvat haluttaessa.

Niin ikään näyttelykäynti kivistodistuksineen ja näytöt rodunomaisessa työssä on helppo hankkia myöhemmin. Kuvausprosentti kasvateissani onkin aina ollut erinomainen. Edellytän myös, että pennunvaraaja käy meillä ennen luovutusta, jolloin näytän ja selitän miten flatin kanssa arkea eletään ja miksi siltä mitäkin vaaditaan. Flatti soveltuu luonteensa vuoksi myös lemmikiksi, mutta ilman johdonmu-

kaista koulutusta sitä ei voi jättää. Kasvateistani kaksi, veljekset, on viety voittajaluokkaan nomessa. Näistä koirista toinen on vuoden 2024 Ruotsin Flattimestarin emänisä.

Kasvattaessani itseäni miellyttävää materiaalia tiedän, että joillakin voi olla haasteita ja toivonkin aina, että minuun otetaan yhteys mikäli koirasta halutaan luopua. Koirissakin toisen ongelma voi olla toisen aarre!

” **Geenipooli on erittäin rajallinen ja olen aktiivisesti aina hakenut jotakin muuta.**

TYTTI KOLKKA

TYTTI KOLKKA

Hugo, Blackpepoon littala Sky - pentueensa ainut uros (Blackpicks Skyfall - Flatout Hirmu Tehokas).

Loppuun vielä ulkomuodosta. Rotukoiran on aina oltava rotukoiran näköinen, kaikelta putoaa muuten pohja. Yksi Suomen menestynein näyttelykoira on ollut rodun ulkomuodon koulutusoppaassa esimerkkipuolena epätyypillisistä yksilöistä. Tämä on hyvä pitää muistissa. Rotumääritelmän sisältö on sen verran suppea, että se on helppo osata ulkoa. Kaikki tärkein on kirjattu sinne. Hämmästelen yleisesti virheiksi äityneitä piirteitä, joista rotumääritelmä on maininnut.

Jokaisen meistä pitää pyrkiä pysyttelemään rodunomaisissa piirteissä välittämättä siitä, mitä näyttelyissä palkitaan. Ihan tuoreeltaan meidän nykyisen materiaalin kantanarttu kävi näyttelyissä ja tuomari päätti sen

kohdalla kaivaa mitan esille ja ällistyi koiran ollessa ihannekorkuinen (57 cm). Arvosteluohjeen mukaan (+/- 3 cm) hänen olisi pitänyt hyväksyä saman korkuinen uroskin. En voi jokaisen tuomarin kurkkuun käydä kiinni, mutta en myöskään edellytä kasvattieni omistajilta näyttelykäyntejä.

Muistan hyvin nomekokeen, jossa nyt jo edesmennyt tuomari puuttui kasvattini ohjaajan lähetyksentoon - tuomaria selvästi ärsytti ja mietin milloin tulee päivä, kun tuomari puuttuu ohjaajan pukeutumiseen. Käsittääkseni ohjaaja saa seistä vaikka käsillään tai istua pyörätuolissa, kunhan koira suorittaa sille annetut tehtävät. Vaikea on pennunostajalta siis vaatia suuria

uhrauksia myöskään koeviikonloppujen suhteen.

Suurin oma virheeni kohdistuu vuonna 1999 syntyneeseen pentueeseen: puutteista huolimatta pentueesta olisi ehdottomasti pitänyt jatkaa sukua. Ihastuin pentueen isän käyttöominaisuuksiin ja pentueessa oli sitäkin parempia. Niistä saan kiitosta kuulla vieläkin, kymmeniä vuosia myöhemmin. Joskus sitten uroksen puutteet tulee esille vasta astutuksen yhteydessä mm. nivelrikon muodossa ja silloin ehkä hyväkin, ettei narttu tiinehdy. Ja selittää sen, ettei uusintaa samalta urokselta ole saatavilla. Mutta olemassaolemattomuus, se ettei flattipentueita synny, ei ole vaihtoehto! *FV*

Kennel Buumin

Kennel Buumin, omistajat Mari Elo ja Henna Tuononen, Joensuu.

Kasvatusfilosofia

Haluamme kasvattaa terveitä, hyväluonteisia, hyvän toimintakyvyn omaavia sekä ulkomuodollisesti rotumääritelmän mukaisia flatteja. Rodun geenien säilyttäminen monipuolisena on tärkeää.

Yhdistelmistä

Sopivat suvullisesti toisilleen. Molemmilla olisi hyvä olla niin käyttö- kuin näyttötuloksia. Pari täydentää ulkonäöllisesti toisiaan. Lähtökohta yhdistelmässä on se, että jokaisesta voisi jättää pennun myös itselle.

Jalostusvalinta

Sukutauluun ja tuloksiin kiinnittää huomion ensimmäisenä. Molempien tulisi olla yksilönä sellainen, että sitä haluaa jatkaa eteenpäin. On tärkeää nähdä molemmat “livenä” koti-oloissa, sekä työskentelemässä rodunomaisissa tehtävissä. Tittelit eivät kuitenkaan periydy.

Yksilöiden arviointi

Molempien toimintakyky ja luonne ratkaisee. Rodunomainen ulkonäkö ja tulokset ovat plussaa. Riista-into, sitkeys, hyvä vainu, sekä rauhallisuus passityöskentelyssä ovat tärkeitä.

Hyvä yksilö syttyy tekemään töitä, mutta osaa myös rauhoittua kotona arjessa.

Toimintaa kasvateille

Pidämme kimpptreenejä lähellä asuville viikoittain (Näy/toko/nome). Kauempana asuvia opastetaan ja neuvotaan, esim. hakeutumaan paikallisiin järjestöihin ja koulutuksiin. Näyttelyistä kiinnostuneita autamme trimmauksessa sekä itse näyttelyssä esittämisessä.

” Hyvä yksilö syttyy tekemään töitä, mutta osaa myös rauhoittua kotona arjessa.

Toiveet pennunostajalle

Ennen tiedustelua on otettu selvää rodusta, eri harrastusmuodoista, kasvattajista ym. Ostaja on luotettava ja koirasta hyvää huolta pitävä. Flatti on aktiivinen rotu, sille annetaan aktiiviteetteja ja sen kanssa harrastettaisiin

edes jotakin. Toivomme, että käytäisiin vähintään taipumuskokeessa. Antamaan hyvän peruskoulutuksen. Terveystarkastukset 1,5 – 2 v:n iässä. Osallistumaan kahteen näyttelyyn. Toivomus olisi kuulla pennusta ja kuulumisista läpi elämän. Hyvä yhteistyö kasvattajan ja pennunostajan välillä.

Toivomme flatin elämänpituista yhteistyötä kasvattiemme kanssa. Mikäli ongelmia tulee missä asiassa tahansa, otathan meihin kasvattajina ensimmäisenä yhteyttä.

Lopuksi

Kyseessä on vilkas ja aktiivinen rotu. Toivottavasti jokainen pennunostaja ottaa kunnolla selvää rodusta, sen ominaisuuksista ja kasvattajista. Tutustumaan pääsee varmasti niin ihmisiin kuin flatteihin.

Kiteytettynä flatin tulee olla helppo ja avoin kotikoirra. Sen tulisi toimia hyvässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Kaikkien ei tarvitse harrastaa kaikkea, jokaiselle parille löytyy varmasti se “oma juttu.” *FV*

MARI ELO

Kennel Buumin.

HENNA TUONONEN

Erikoisnäyttelyn 2025 parikilpailun BIS1 Buumin Poikkeus Sääntöön & Buumin Puuttuva Palanen.

JANINA SUNDELL

Kennel Dakotaspirit

Kennel Dakotaspirit, omistaja Minna Sihvonen, Klaukkala, Nurmijärvi.

OLEN KASVATTANUT sileäkarvaisia noutajia jo melkein 30 vuoden ajan. Kotonani on kasvanut kuusi sukupolvea Dakotaspirit-flatteja. Kasvatustyöni alkoi Italiassa 90-luvulla, jossa olenkin kasvattanut ja asunut suuren osan elämästäni. Olen kiitollinen, että Dakotaspirit-flattini ovat tänäkin päivänä tunnettuja Englannissa ja ympäri Eurooppaa.

Olen onnellinen, että kasvattini ovat menestyneet näyttelyissä, metsästyskokeissa, agilyssä, tokossa ja vepessä. Kasvattejani on myös ollut operatiivisina pelastuskoirina etsimässä kadonneita henkilöitä Alpeilta lumivyöryistä sekä maastoista. Ihmistä hienosti lukevana koirana, kasvattejani on toiminut menestyksekkäästi autististen lasten avustajina.

Nämä flattien kanssa elämäni vuodet ovat tuoneet mukanaan paljon muistoja ja pitkiä elämän mittaisia ystävyssuhteita, jotka kantavat vielä tänään ja tulevaisuudessakin. Viime vuodet olemme asuneet ihmis- ja koiraperheeni kanssa Klaukkalassa, Suomessa.

Sydämenasianani on terve, käyttöominaisuuksiltaan vahva, monipuolinen, kaunis, elegantti ja harmoninen flatti. Minulle on tärkeää, että kasvateistani tulee perheenjäseniä. Ne rakastavat perhettään ylitsevuotavasti, saavat rakkautta ja osallistuvat aktiivisesti perheen elämään.

Ydinajatukseni on, että flatti on mitä monipuolisin ja mainioin harrastus-, metsästys- ja työkoira. Pitkän linjan kasvatustyö luo perspektiiviä rotuun ja sen kehityshistoriaan. Tämä rakentaa vahvan pohjan yhdistelmiä suunnitelllessani ja tehdessäni. Puhumattakaan hedelmällisestä yhteistyöstä muiden kasvattajien kanssa, joita arvostan ja joista on tullut ystäviäni.

Omat linjani hyvin tuntien, valitsen nartuilleni uroksen, joka periittää omia vahvuuksiaan ja rikastuttaa linjaani. On ensisijaisen tärkeää seurata, mitä koirat periittävät jälkeläisilleen ja tuntea myös laajasti aiemmat sukupolvet.

” Sydämenasianani on terve, käyttöominaisuuksiltaan vahva, monipuolinen, kaunis, elegantti ja harmoninen flatti .

Niinkuin kaikki tiedämme, ominaisuuksien vakiinnuttaminen vaatii useita sukupolvia. Tähän tarvitaan aikaa, joten hyvän jalostuksen tunnusmerkki on kärsivällisyys.

Kasvattieni omistajille järjestän Dakotaspirit-päiviä. Otan mielelläni

vastaan myös heidän toivomuksiaan tapahtuman kulusta. Autan aina mielelläni ja haluan kuulla kasvattieni kuulumisia.

Uusilta pennun omistajilta pyydän, että kasvattini käytetään virallisissa lonkka- ja kyynärkuvauksissa sekä virallisissa silmä- ja polvitarkastuksissa. Tämän myös kirjaan Suomen Kennelliiton koiran kauppasopimukseen. Toivomukseni on, että kasvattini kävisivät noutajien taipumuskokeissa ja mielellään joissakin näyttelyissä.

Kaikenlainen yhdessä tekeminen ja harrastaminen hitsaa suhteen koiran kanssa vahvaksi. Kaikista tärkeintä on se, että kasvattini ovat ihania koiria arkipäivän elämässä. Yhdessä eläminen tuottaa molemminpuolista iloa ja rakkautta. *FV*

Minna ja Mikke.

MINNA SIHVONEN

Mistä kaikki alkoi.

MINNA SIHVONEN

SIMONE LUCA

Justin.

Kennel Filurin

Kennel Filurin, omistaja Tiina Pikkuaho, Oulu.

Kasvatusfilosofia

Kasvatan koiria ensisijaisesti rodun alkuperäistä käyttötarkoitusta kunnioittaen. Tämä tarkoittaa, että tavoitteenani on flatti, jolla on erinomaiset metsästysnoutajan käyttöominaisuudet. Toinen kasvatusyön tavoite on antaa pennuille mahdollisimman hyvät lähtökohdat elämään, tähän liittyy jalostusvalinnoissa koirien luonteen ja terveyden huomioiminen, sekä huolellinen pentujen kotien valinta.

Kasvatan koiria, koska haluan koiria, joiden kanssa tavoitteellinen harrastustoiminta on mahdollista. Tavoitteenani on myös tarjota pennunostajille hyvin sosiaalistettuja, potentiaalisia parhaita ystäviä perheisiin ja harrastuksiin.

Yhdistelmä ja jalostusvalinnat

Yhdistelmän valinta lähtee siitä millaisia ominaisuuksia olen hakemassa. Keskustelen jalostusvalinnoista, onnekseni on ystäviä, kanssaharrastajia ja kasvattajia, joiden näkemyksiä arvostan eri koirista, niiden vanhemmista ja jälkeläisistä. Tämä on tärkeää erityisesti jos etsin jalostuskoiraa muualta kuin Suomesta. Mieluiten näen koirat työskentelemässä, ideaalitalanteessa olen nähnyt myös niiden jälkeläisiä, sisarusksia ja vanhempia.

Mietin myös millainen narttu minulla on ja millaisen uroksen näkisin olevan sille sopiva. Luonne on tärkeä, haluan käyttää koirasosiaalisia, avoimia, rohkeita ja iloisia koiria. Käytän terveitä koiria ja pyrin välttämään terveysrasitteita, jotka tulisivat yhdistelmän molemmilta puolilta.

Rakenne on metsästys- ja harrastuskoiralle tärkeä, vältän samoja puutteita nartulla ja uroksella. Pidän eniten rotumääritelmän mukaan sopivan kokoisista koirista, vältän raskaita ja hyvin kookkaita koiria. Olen myös oppinut luottamaan intuitioon, en tee yhdistelmää, jos jokin ei tunnu siinä oikealta.

Yleensä yhdistelmää valitessani haluan myös että käyttöominaisuuksista on riittävää näyttöä sukujen

molemmilta puolilta, mutta luotan myös koiran omiin ominaisuuksiin, jos näyttöjä puuttuu.

Yksilöiden arviointi

Katson myös nartun vanhempia ja sen sisarusksia. Nartun on oltava miellyttävä kotioiloissa, sen on pärjättävä lasten ja muiden koirien kanssa. Nartun on oltava kaikin puolin terve, luottavainen, rohkea ja iloinen. Nartulle on erityisen tärkeää hyvä luonne, sillä se kasvattaa pennut. Jos nartulla on jo pentue, huomioin sen aiemmat pennut, millaisia niistä tuli. Ja ennen kaikkea sen, oliko aiempi astutus, kantoaika, synnytys ja pentuaika ongelmatonta ja jos näissä oli puutteita, niin mistä ne johtuivat. Lisääntymisen tulisi olla suhteellisen vaivatonta.

Uroksen haluavan täydentävän narttua, sen on oltava ominaisuuksiltaan sellainen, että sillä ei ole samoja puutteita kuin nartussa mahdollisesti on. Arvostan urosta, joka astuu hyvin. Molemmissa arvostan käyttöominaisuuksia kuten, noutohalua, luontaista hakua, hyvää markkeerauskykyä, spontaaniutta riistalla sekä hyvää koulutettavuutta.

” Tavoitteenani on flatti, jolla on erinomaiset metsästysnoutajan käyttöominaisuudet.

Toimintaa kasvateille

Tämä riippuu aina vähän siitä millaisiin koteihin ja minne pennut meiltä lähtevät, sekä millaisia kiinnostuksen kohteita kodeilla on. Pidän pentutrefejä kullekin pentueelle ja sen lisäksi treenaamme yhdessä ja pidämme treeniiviikonloppuja.

Toiveet pennunostajalle

Toivon, että pennunostajat tarjoavat aktiivisen kodin, jossa koirilla on rakautta, vapautta ja ne saavat flateille sopivia aktiiviteettaja. Panostan kotien valintaan, tutustun perheisiin ja heidän ajatuksiinsa koiran pitämisestä.

Myyn mielelläni pentuja ihmisille, jotka ovat tutustuneet rotuun, rodun käyttötarkoitukseen ja joilla koen olevan mahdollisuus tarjota pennulle hyvä elämä. Toivon tietenkin, että pennunostajat pysyvät jollain lailla yhteydessä ja kokevat voivansa kertoa huolistaan ja mahdollisista ongelmista. Autan aina mielelläni, pennun oston jälkeen asiat ovat kuitenkin pitkälti pennunostajan käsissä. **FV**

HEIDI SIPO

Unkka.

HENNA MIKKONEN

Pennut metsässä.

TIINA PIKKUAHO

Kennel Finnflats

Kennel Finnflats, omistajat Tuula Ehrman Parainen ja Heidi Vainio Vehmaa.

TUULAN TIE flattien pariin: ensimmäisen koirani hankin vuonna 1980, se oli rodultaan englannin springerspanieli. Sen jälkeen tuli dobermanni sekä useampia tanskandoggeja. Näiden parissa vierähti lähes 20 vuotta. Vuonna 1998 minulle tuli ensimmäinen sileäkarvainen noutaja. Siitä alkoi aikani flattien parissa. Finnflats-kennelnimi minulle myönnettiin vuonna 2004 ja ensimmäinen Finnflats-pentue näki päivänvalon vuonna 2006. Nyt vuoteen 2025 mennessä pentueita on syntynyt 19 kappaletta. Kennelimme kantanarttu oli Kati-Heilurihännän Kiss Me Kate. Kati oli luonteeltaan kiltti ja ystävällinen, myös erittäin fiksu ja oppivainen. Kati osasi avata ovet ja ikkunat. Kun isäntäväki lähti kyläilemään niin kotiin tultaessa Kati istui pihalla sateessa odottamassa. Se oli sitä mieltä, että lukittujen ovien takana en odota. Katia käytettiin käytännön merilinnustuksessa ja se haki aina haavakot talteen. Sille ei ollut ongelmia uida pitkiäkään merimatkoja ja linnustuksesta se nautti täysin rinnoin. Kati taipui vasta kolmannella yrittämällä, pääsyyn siihen taisi kuitenkin olla ohjaajan kokemattomuus. Riistaa Kati käsitteli aina varmoin ottein. Kati sai FI MVA-arvon hiukan yli kaksivuotiaana. Kennelin nykyisistä nartuista Kiiza on Katin jälkeläinen viidennessä polvessa.

Heidin tie flattien pariin: ensimmäinen koirani oli irlanninsusikoiria vuonna 1988 ja sen jälkeen tuli muutamia pitkäkarvaisia mäyräkoiria. Ensimmäinen sileäkarvainen noutaja tuli vuonna 2013. Tästä päivästä syntyi suuri rakkaus tähän rotuun. Mielenkiintoni rodun kasvattamiseen heräsi ja kasvattajan peruskurssin kävin vuonna 2014. Tuula pyysi minua mukaan Finnflats-kenneliin ja siitä alkoi yhteinen kasvatustyömme. On hienoa, kun pääsee vanhemman kasvattajan mukana oppimaan rodun jalostamisesta. Kennelimme pentueista yksi on syntynyt ja kasvanut luovutus-

ikään minun luonani, muut ovat olleet Tuulan luona.

Koiriemme kanssa harrastetaan noutajien rodunomaisia lajeja, NOMEa, MEJÄä sekä näyttelyitä. Kaikkien koiriemme terveys tutkitaan jalostustyöohjeen mukaisesti. Lisäksi olen käynyt osan kanssa luonnetestissä sekä smart dog-testissä. Näistä saa mielenkiintoista lisäinformaatiota koiran käyttäytymisestä. Yksi koiristani on toiminut Suomen Kennelliiton lukukoirana ja olen kiinnostunut koiran vaikutuksesta lasten oppimisen edistymiseen.

” Kasvatusfilosofiassa tärkeimpänä pidämme koirien terveyttä ja hyvinvointia.

Finnflats-kennelin kasvatusfilosofiassa tärkeimpänä pidämme koirien terveyttä ja hyvinvointia. Pentujen sosiaalistamista sekä kasvattajan ja koiran omistajan välistä yhteistyötä unohtamatta. Pyrimme jalostamaan terveitä ja hyväluonteisia koiria ihmisten kotiin ja arkeen. Jalostusvalinnoissa painotamme terveyttä, tasapainoista ja rodunomaista luonnetta. Jalostukseen käytettäviltä koirilta edellytämme suoritettuja terveystutkimuksia. Pyrimme myös selvittämään keskustelujen avulla, mikä vaikuttaisi jälkeläisten terveyteen. Pyrimme myös siihen, että jalostuskoirilla olisi rodun käyttökoe suoritettuna. Tämä ei aina ole mahdollista, mutta silloinkin olemme keskustelujen kautta selvittäneet miten koiria toimii esim. riistan kanssa. Lisäksi joskus tulee eteen tilanteita, että rodussamme ei ole paljon vaihtoehtoja ja valinnan

mahdollisuuksia. Silloin joutuu tekemään kompromisseja. Jalostukseen käytettäviltä koiriltamme täytyy löytyä hyvää työmotivaatiota, eli pyrimme ylläpitämään sileäkarvaisen noutajan metsästyskäyttöominaisuutta unohtamatta rodun ulkomuotoa.

Kasvattajana toivomme pennunostajalta rehellisyyttä, sitoutumista koiran hyvinvointiin ja selkeää ymmärrystä rodusta ja sen tarpeista, sekä avointa kommunikaatiota ja halukkuutta pyytää apua tarvittaessa. Arvostamme tietoa aiemmasta koirakokemuksesta ja erityisesti tästä rodusta. Pennunostajan tulee ehdottomasti sitoutua rodun terveystarkastuksiin. Toivomme, että pentu pääsee kotiin, jossa sen kanssa harrastetaan jotakin rodunomaista lajia. Haluamme tietää perheestä ja siitä, miten koiria sopii elämäntilanteeseesi. Oletko valmis pennun tuloon, onko sinulla taloudelliset ja henkiset resurssit siihen, että pentu voi pahimmassa tapauksessa viedä ”rahasi ja hermosi”. Joskus pennun aikuiseksi kasvaminen tuottaa haasteita enemmän kuin osaa ennakoida. Pentu voi olla aktiivinen ja elämä pennusta aikuiseksi kasvavan vilkkaan koiran kanssa voi vaatia erityistoimenpiteitä. Pentu voi sairastua ja eläinlääkärin kuluihin voi mennä paljonkin rahaa.

Toivomme rehellistä yhteistyötä ja yhteydenottoja niin iloissa kuin suruisakin. *FV*

Finnflats Oighrig "Tyne"

Kennel Flat Power

Kennel Flat Power, omistajat Anu ja Kimmo Vorobjev, Parola sekä Marianne Forsell, Sipoo.

KASVATAMME FLATTEJA pienimuotoisesti kotioiloissa. Anu ja Kimmo ovat olleet rodun parissa 35 vuotta, Marianne 22 vuotta. Ensimmäinen pentueemme syntyi 20 vuotta sitten ja pentueita on ollut tähän mennessä 11 kappaletta.

Kasvatuksessa pyrimme käyttämään hyväluonteisia, terveitä ja ulkoäöllisesti sekä käyttöominaisuuksiltaan rodunomaisia koiria. Kimmon motto on ollut 'kauniilla koiralla on mukava metsästää', toki myös terveellä. Vaikka jalostuksessa yritämme huomioida tarkasti myös terveysasiat, emme ole aina onnistuneet. Jatkossa tämä on ehkä vielä tarkemmin ajatuk- sissa yhdistelmiä mietittäessä.

Jalostusvalintojamme ohjaa vuosien varrella karttunut kokemus rodusta, eri koirista ja sukutauluista. On myös hyvä tutkia kaikki mahdolliset faktat mitä on saatavilla. Vuorovaikutus ja keskustelu muiden kasvattajien kanssa heidän kokemuksistaan on aina tärkeää.

Pentuaikana pennut ja emä saavat rauhan alkuvuikoiksi. Sen jälkeen pennut tottuvat vieraisiin ihmisiin, lapsiin ja perheen muihin koiriin. Pennut syntyvät ja elävät kotioiloissa ja ne ulkoilevat omalla aidatulla pihalla. Niille aloitetaan luoksetulon opetus pillillä jokaisen ruokailun yhteydessä sekä näytetään riistaa säännöllisesti. Pennut pääsevät auton kyytiin ja tutustumaan erilaisiin maastoihin ja alustoihin. Vuodenajasta riippuen pennut viedään myös uimaan. Erilaiset käsittelyt tulevat tutuiksi; kynsien leikkuu, pesu, trimmauspöydällä seisominen yms.

Olemme pennunostajan tukena koko koiran eliniän. Toivomme, että meihin pidetään yhteyttä niin haasteita kohdattaessa kuin hyvinä hetkinä. Järjestämme kasvateillemme perustotelevaisuustreenejä, pentutreffit, taippari/NOME-treenejä sekä TOKO-treenejä. Olemme järjestäneet myös muiden lajien tutustumispäiviä.

” Jalostusvalintojamme ohjaa vuosien varrella karttunut kokemus rodusta, eri koirista ja sukutauluista.

Tarvittaessa trimmaamme ja esitämme kasvattejamme näyttelyissä.

Edellytämme kasvattiemme omistajilta aktiivisuutta. Ehdoton vaatimus

ovat viralliset terveystutkimukset. Meillä onkin kaikki Suomessa asuvat kasvattimme vähintään lonkka- ja kyynärkuvattu, iso osa myös polvi- ja silmätarkastettu.

Haluamme, että kasvattimme peruskoulutetaan, pyritään vahvistamaan ja ylläpitämään niiden rodunomaisia taipumuksia sekä osallistutaan noutajien taipumuskokeeseen. Toivomme kasvattiemme käyvän myös näyttelyissä. Muut lajit ovat aina ilahduttava lisä - flattien hienous on niiden monipuolisuus. **FV**

MARIANNE FORSELL

MARIANNE FORSELL

MARIANNE FORSELL

Kennel Flatkiss

Kennel Flatkiss, omistajat Christina Kiuru ja Marko Nikkonen, Lahti.

Kasvatusfilosofia

Vastuullisuus luontoa, eläimiä ja rotua kohtaan sekä rotumääritelmän kunnioittaminen.

Yhdistelmä ja jalostusvalinnat

Luonne ja hermorakenne ovat ratkaisevin ominaisuus jalostuskoiralle. Vaikka koira täyttäisi luustoltaan jalostukseen sopivat kriteerit, se ei tee koirasta vielä jalostuskel-poista!

Toimintaa kasvateille

Sitoudumme tukemaan pennunostajia koko koiran eliniän. Autamme, selvitämme, opastamme ja kuuntelemme. Meille saa soittaa, vaikka keskellä yötä, jos asia sitä vaatii.

Jokaiselle pentueelle perustetaan yhteinen keskustelukanava, jossa kuulumisten lisäksi jaetaan tietoa rodunomaisista koulutuksista ja tapahtumista, sekä tarvittaessa järjestämme myös niitä. Flatti on siistittävä rotu, joten trimmaan ja opetan siistimään koiran.

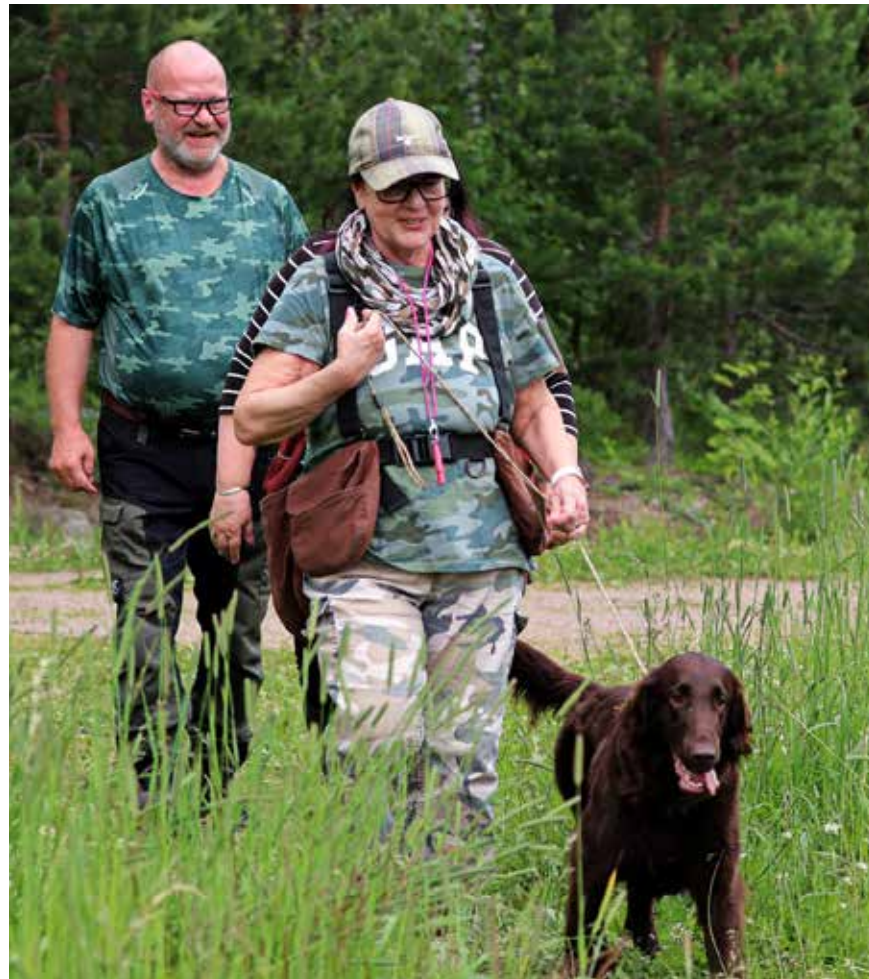
Toiveet pennunostajalle

Etsimme aina pysyviä koteja kasvateillemme. On ostajan ja myyjän etu, että tapaamme ennen kuin päätös pennun kaupasta tehdään. Ostajan tulee olla vastuullinen ja hoitaa yhteisymmärryksessä kaupunkikirjassa sovitut terveystarkastukset. Uskomme, että jokainen koiran omistaja haluaa tietää ja tutkituttaa koiransa terveyden. Terveystutkimukset eivät ole pelkästään dokumentointi tai meriitti meille kasvattajille, vaan tavoite ja toive on, että rotu olisi myös tuleville sukupolville terve metsästys- ja harrastuskoira.

Pennut myydään aina perheenjäseniksi ja kotikoiriksi, ei kokoaikaisiksi tarhakoiksi.

Edellytämme, että pennunostajat ovat etukäteen tutustuneet rotuun, hakenneet ja lukeneet tietoa rodusta, tavanneet rodun edustajia ja käyneet katsomassa harrastuksia/tapahtumia. Painotamme koiran perustotelevaisuutta, koska kaikki koirat rotuun katsomatta tulee kouluttaa yhteiskuntakelpoisiksi.

Flatti on elämäntapa, jonka myötä olemme saaneet ihania ystäviä! *FV*

SATU SAARINEN

SATU SAARINEN

Kennel Flatts

Kennel Flatts, Vuolasvirta palkinto numero 100, omistaja Benita Björklund, Maarianhamina, Ahvenanmaa.

MINAVELSFILOSOFI är fortfarande att föda upp rastypiska individer med posten speciella "rasdetaljer" dvs vackert välformade huvuden (nos-skalle i ett stycke) samt hålla individerna i rätt storlek.

Mitt avelsval gör jag med högt meriterade friska, granskade föräldrar (HD, OD, Patella luxation, Ögonlysning). Avelshanen rasdetaljer bör passa släktmässigt långt bak i stamtavlan till tiken, och ha i mån av möjlighet höga meriter på utställning o prov. Jag har ju fördelen att känna till rasen från begynnelsen, min första skaffade jag redan år 1969.

Jag upplyser valpköparna att kontakta ortens Retrieverförening för samträning samt försöker ha valpträffar o privata kurser. Valpköparna förbinder sig att granska (HD, OD, Patella, ögon) från 1 års ålder, ställa ut hunden samt det viktigaste hålla kontakt med sin uppfödare!

JALOSTUSFILOSOFIAN ON aina ollut kasvattaa rotutyyppillisiä yksilöitä, joissa tulevat esiin rodun yksityiskohdat eli kaunismuotoinen pää (kuono ja kallo yhtenä kokonaisuutena), sekä samaan aikaan huolehtia yksilöiden pysyvän oikean kokoisina.

Teen jalostusvalintani parhaiten soveltuvista, terveistä ja tutkituista vanhemmista (HD, OD, patella, silmäpeilaus).

Jalostusuroksen tulisi täyttää kaikki rotuspesifiset yksityiskohdat ja sen tulee täydentää nartun sukupuuta pitkässä linjassa. Lisäksi toivon uroksella olevan, mahdollisuuksien mukaan, korkeatasoisia meriittejä näyttelyistä ja kokeista.

Minulla on iso etu tuntea flatti rotuna heti sen ensi hetkistä Suomessa. Ensimmäinen flattipentuni tuli minulle jo vuonna 1969.

Kehotan pennunostajia ottamaan yhteyttä paikalliseen noutajayhdistykseen, jotta he pääsevät mukaan yhteiskoulutuksiin. Mahdollisuuksien mukaan järjestän pennunostajille pentutreffejä ja yksityiskurssseja. Pennunostajat sitoutuvat tekemään viralliset terveystarkastukset (HD, OD, patella, silmäpeilaus) sen jälkeen kun pentu on täyttänyt yhden vuoden, sekä esittämään koiran näyttelyssä. Mutta tärkeintä on, että he pitävät yhteyttä kasvattajaan! *FV*

BENITA BJÖRKLUND

FIUCH Flatts Ninas Red Line & FIUCH & NUCH Flatts Ninas Ragazzi! Dessa fantastiska kullsyskon Kotten & Gazzi har gett mig så mycket Upeat pentuesisarukset Kotten ja Gazzi, jotka ovat antaneet minulle niin paljon.

JAANA RÄTY

EEJV-18 BALTJV-18 Flatts More Charming "Sulo"

Kennel Hayzehill's

Kennel Hayzehill's, omistajat Kukka-Maaria ja Jukka Kivijärvi, Laukaa.

OLEMME KUKKA-MAARIA ja Jukka Kivijärvi ja asumme Keski-Suomessa. Kasvatamme flatteja hyvin pienimuotoisesti, vaikka niitä elämäämme on kuulunutkin kauan ja useita. Jukka on harrastanut flattien kanssa vuodesta 1993 ja yhdessä olemme harrastaneet flattien kanssa jo pian 15 vuotta. Kasvatamme flattien lisäksi myös käyttölinjaisia englanninspringerspanieleita ja kotoa löytyy myös saksanseisojia sekä harmaa norjanhirvikoiria.

Ensimmäinen Hayzehill's flatti-pentue syntyi vuonna 2021 yhdistelmästä C.I.B, FI MVA, FI VMA, EE MVA Buumin Kuka Muu Muka "Pöysti"- Toffedream's Champagne Shower "Ralli". Pentueeseen syntyi neljä urosta ja seitsemän narttua. Kaikki pennut löysivät mahtavat, harrastavat kodit. Yksi narttupentu Hayzehill's Champagne

Bubble jäi sijoitukseen samalle paikkakunnalle.

Pentuesuunnitelmia tehtäessä meillä on aina ajatus, millaisia pentuja olemme vailla ja yhdistelmän on aina oltava sellainen, josta jättäisimme pennun itselle kotiin. Vanhempien täytyy tietenkin miellyttää omaa ihannetta rodusta niin ulkoisesti kuin muiltakin ominaisuuksiltaan. Linjakkaat äärivivat, kaunisilmeiset päät ja ryhdikkäät, hyvin liikkuvat koirat reippaan ja avoimen luonteen kanssa ovat toiveina vanhemmilta.

Lähtökohtaisesti pentuetta suunnitellessa toivomme saavamme käyttöominaisuuksiltaan, terveydeltään ja luonteeltaan rodunomaisia koiria, jotka tuovat iloa omistajilleen niin metsästyksessä ja metsällä, harrastuksissa kuin myös kotona kainalossa perheen parissa.

Pentujen omistajilta vaaditaan sitoutumista ymmärtää ja kouluttaa tämä vekkuli, aktiivinen ja iloinen koira. Toivomme kaikilta, että koirille suoritetaan tarvittavat rodunomaiset terveystutkimukset ja suurena toiveena on, että kuulisimme kasvateistamme jatkossakin.

Kasvateillemme järjestämme aina tarvittaessa aikaa ja koulutusta pyydetäessä. Pääasiassa moni käy treenaamassa yksityisesti, mutta välillä on isompiakin ryhmiä. Kannustamme ja ohjaamme eri lajien pariin.

Tällä hetkellä kotona on vain yksi vanhempi narttu ja kasvatus rodun parissa lepää nyt sijoitusnarttumme harteilla. Mikäli nämä suunnitelmat etenevät toivotusti, niin ehkäpä pian taas Hayzehill's-kennelissä vipeltää mustia tassuja pitkin lattioita. Rotu ei meiltä tuskin koskaan häviä. *FV*

KUKKA-MAARIA KIVIJÄRVI

flatti-info

flatti-info on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n julkaisema tuhti ja laadukas tietopaketti flattien omistajille sekä flattipennun hankintaa harkitseville.

flatti-infossa käsitellään asioita flatin hoidosta, aina kynsien leikkuusta ja trimmauksesta ruokintaan asti, ensiapuohjeita unohtamatta. Lisäksi kerrotaan vinkkejä ja neuvoja flattipennun kotiutumisesta uuden perheen luokse ja pennun tarvitsemasta peruskoulutuksesta sekä eri harrastuslajeista.

Tilaa flatti-info tarvikemyynnistä tarvike@flatti.net, hinta 10 €/kpl

Kasvattaja! Tilaa flatti-infot kasvattajaetuhintaan 5 €/kpl
Ota yhteyttä jäsensihteriin jasenasiat@flatti.net

Hintoihin lisätään postimaksu

Kennel Huntstars

Kennel Huntstars, omistajat Satu Saarinen ja Piia Piiparinen, Korja sekä Jonna Saarinen, Kouvola.

ALOITIMME KASVATUKSEN omalla kennelnimellä vuonna 2014. Ennen sitä teimme kasvatustyötä yhteistyössä kennel Sniffensin kanssa. Haluamme kasvatustyössämme jalostaa käyttöominaisuuksiltaan koiria, joiden kanssa pystyy harrastamaan monipuolisesti. Ensisijainen tavoite on, että koirat ovat terveitä käytettäväksi käyttöön ja näyttöön.

Jalostusvalinnoissa keskitytään ensisijaisesti nartun luonteeseen, käyttöominaisuuksiin sekä ulkonäköön. Taipumuskoe ja näyttelytulokset ovat tärkeitä, mutta jomman kumman puuttuminen eivät ole ylitsepääsemättömiä esteitä jalostuskäyttöön. Lähtökohtaisesti toisella vanhemmista tulee olla taipumuskoetus. Uroksen kohdalla tarkastellaan samoja asioita, luonne, käyttöominaisuudet, ulkonäkö ja nähdä koira mikäli mahdollista, miten koira toimii esimerkiksi käytännön metsällä, näyttelyissä jne. Ainahan nämä asiat eivät toteudu, varsinkaan jos suunnitelmissa on käyttää urosta, joka asuu ulkomailla. Siinä tapauksessa ollaan pitkälti omistajan ja kasvattajan tietojen varassa.

Jalostussuunnitelman tulisi olla sellainen, että koirat täydentävät toistensa ”puutteita” esimerkiksi luuston vahvuutta. Suunnitelmia ei tehdä hetken mielijohteesta, vaan mietimme tarkkaan, minkälaista yhdistelmää ollaan tekemässä ja saavutetaanko sellainen, kun yhdistetään tietty narttu ja uros. Yhdistelmissä olemme tähän saakka käyttäneet omia narttujamme, joiden plussat ja miinukset ovat tiedossa. Uroksen kohdalla on selvítettävä, jos mahdollista, taustoja useampien sukupolvien ajalta. Jos uroksen lähipiiristä löytyy arkuutta, aggressiivisuutta, perinnöllisiä sairauksia, tms. niin urosta ei käytetä, vaan mietitään seuraavaa vaihtoehtoa tai jos mahdollista, siirretään astutus uuteen ajankohtaan.

Kaikille pentueille järjestetään pentutreffit noin kuuden kuukauden ikäisinä ja kimpptreenejä mahdollisuuksien mukaan. Usein tapaamme kauempana asuvia pentuja yhdistyksen järjestämissä tapahtumissa. Pääasiassa järjestetään

koulutuksia esim. taippareihin ja näyttelyihin.

” Jalostusvalinnoissa keskitytään ensisijaisesti nartun luonteeseen, käyttöominaisuuksiin sekä ulkonäköön.

Tahdomme tavata ja haastatella mahdolliset pennunostajat ”livenä” ainakin kertaalleen. Jos keskustellaan vain puhelimesta tai sähköpostin välityksellä, saattaa saada vääriä käsityksiä puolin ja toisin. Vaadimme jopa pitkämatkalaisia tulemaan nähtäville. Meidän listallamme pennunostajille on, että koiralle tehdään

terveystutkimukset ja ainakin (jos mahdollista) käydään yhdessä näyttelyssä pentu- ja aikuisiässä, sekä taipumuskoe. Kaikki muu on plussaa. Mitään ei voi vaatia pennunostajilta mutta toiveitahan voi aina ehdottaa. Terveystarkastuksissa käynneistä pyritään pitämään ehdottomasti kiinni, ja niistä muistutetaan välillä, koska ovathan ne meille kasvatäjille myös ”työkalu” jatkoa ajatellen. Toivoisimme myös, että pentujen omistajat pitäisivät yhteyttä myös jatkossa, eikä ainoastaan silloin, kun mahdollisia ongelmia ilmenee.

Pentueita meillä on ollut omalla kennelnimellä 10 kappaletta. Tällä hetkellä minulla on kotona 4-vuotiaat flattitytöt Kata ja Vila. Piialla 10-vuotias Lara ja Pikestar’s kennelin 3,5- kuukauden ikäinen sijoitustytty Lyyti. Lisäksi meillä on jalostusyhteistyötytöt, 1-vuotias Cindy (Oasis of Peace-kennelistä) Anu Nummisella ja kolmen kuukauden ikäinen Hertta (Beauty Flatstar’s -kennelistä) Miia Kosken kanssa. *FV*

SATU SAARINEN

Nila 2019

JUHO PAJARI

Kata

SATU SAARINEN

Kennel Kevätniityn

Kennel Kevätniityn, omistaja Ann Leskinen, Pietarsaari

KASVATUSTYÖNI ON ollut erittäin pieni-muotoista, tähän mennessä vain kolme pentuetta (2003, 2010, 2019). Haaveilen tietysti vielä yhdestä pentueesta. Olen omistanut kaiken kaikkiaan 15 flattia.

Monilla kasvattajilla on varmasti oma narttulinja, mutta minulla on oma uroslinja vuodesta 1982. Jokaisesta pentueesta olen jättänyt itselleni urospennun. Olen sitten etsinyt sopivaa narttupentua urokselleni. Koirani ovat palkittuja näyttelyistä (FI MVA) sekä kokeista, mejä (FI JVA) ja nome (AVO-luokka). Muutamat koirat ovat myös osallistuneet toko-kokeisiin (ALO) sekä saavuttaneet koulutustunnuksen BH-kokeesta. Jotkut koirat ovat myös osallistuneet käytännön jäljestykseen (hirvi/kauris).

Flatti on monipuolinen ja aktiivinen rotu ja sen takia haluan kasvattajana seuraavaa: Kasvatusfilosofiani on, etten pyri saamaan huippuyksilöitä, esim. huippunäyttelytähteä tai huippumejä/ nomekoiraa. Haluan, että siitoskoirani ovat terveitä sekä hieman

keskitasoa parempia. Helposti sitä menettää jotain jos pyrkii ihan huipulle. Tietysti terveys on kaikista tärkein sekä luonne ja työmoraali. Mutta aina voi kasvatustyössä tulla yllätyksiä.

Kasvattajana huomaa varmasti joskus, ettei aina mene suunnitelmien mukaan. Silloin tietysti harmittaa, mutta silloin pitää yrittää uudestaan. Viimeisessä pentueesani suunnitelmani ei toteutunut mutta tästä tuli kuitenkin hyvä, monen mutkan kautta sain käyttää omaa kasvattiani joka asui USA:ssa ja syntyi seitsemän pentua. Näistä piti jättää musta narttupentu itselleni

mutta toisin kävi. Ruskea urospentu jäi meille kotiin...taas. Mutta sitä en ole koskaan katunut.

Muutama kasvattini on FI MVA, FI JVA sekä on ollut korkeasti palkittu toko-kokeissa sekä rallytoko-kokeissa. Myös nosework-kokeissa on ollut menestystä. Muutamaa kasvattiani käytetään käytännön metsästyksessä.

Minulle kasvattajana on myös tärkeää, että kasvatit saavat hyvät, aktiiviset kodit. Koti, jossa koira saa olla rakastettu perheenjäsen. Katsotaan mitä tulevaisuus tuo. **FV**

ANN LESKINEN

Kennel Kipakka

Kennel Kipakka, omistaja Noora Lavonen, Karkkila.

OLEN ALOITTELEVA kasvattaja, ja ensimmäinen pentueeni syntyi touku-kuussa 2025. Kasvatuksessa tavoittelemani flatti on kompaktin kokoinen ja tervarakenteinen käyttökoira, joka on helposti motivoitavissa työhön ja jolla on fyysistä ja henkistä kestävyyttä myös pitkäkestoiseen suoritukseen. Erityisen tärkeänä pidän luonteen säilyttämisen avoimena ja ystävällisenä, jotta se oleellisin - arki koiran kanssa - on mahdollisimman sujuvaa.

Yhdistelmät pyrin suunnittelemaan sen mukaan kuin olen omatkin koirat valinnut, sukutaulun tulee olla kiinnostava ja ilman yleisimpiä matadoreja, käyttöominaisuuksista tulee olla jonkinlaista näyttöä ja uroksen ja nartun tulee rakenteellisesti sopia toisilleen.

Yhdistelmiä miettiessä lähden liikelle nartun ominaisuuksista, ja mie-
tin mitä ominaisuuksia siinä haluaisin

parantaa. Pyrin löytämään uroksen, jolla nämä ominaisuudet ovat parempina. Apuna yhdistelmien suunnittelussa ovat koirieni kasvattajat, jotka ovat nähneet tai käyneet katsomassa (ulkomaisia) uroksia liveinä, ja joilla muutoinkin on laaja verkosto, jolta tietoa hakea. Loppupeleissä jokainen yhdistelmä on varmasti kuitenkin jonkinlainen kompromissi, ja aika kertoo, miten suunnitelmat toteutuivat.

Ensimmäinen pentueeni on vielä niin nuori, että toistaiseksi harjoittelemme viikoittain perustaitoja omalla porukalla minun ohjaamana. Pentujen kasvaessa on suunnitelmissa järjestää koulutuksia ja koulutusviikonloppuja myös muiden kouluttajien ohjauksessa, ja ensimmäiset koulutuspäivät ovatkin jo kalenterissa. Kasvattien koulutuksessa fokus on rodunomaisissa lajeissa,

mutta toki monista taidoista on hyötyä myös arjessa sekä muissa lajeissa.

Pennunottajien toivon käyvän terveyskuvissa koiran ollessa 1-2-vuotias (silmät, lonkat, kyynärät ja polvet sekä mielellään selkä) ja osallistuvan taipumuskokeeseen ja vähintään kerran näyttelyyn. Toivon myös muihin lajeihin suuntaavien pentujen käyvän taipumuskokeen, jotta metsästys-ominaisuuksista saadaan jonkinlaista tietoa.

Koska pyrkimys on kasvattaa käyttökoiria, toivon, että mahdollisimman moni pennuista myös päätyisi harrastaviin/metsästäviin koteihin. Pelkäätkö koti- tai lenkkikaveriksi en pentua luovuta - flatti on aktiivinen rotu, joka vaatii sekä virikkeitä että aktivointia voidakseen hyvin. Kodeilta toivon aktiivista yhteydenpitoa läpi koiran elämän. **FV**

NOORALAVONEN

Kennel Korven Akan

Kennel Korven Akan, omistaja Riitta Koivisto, Jämsänkoski.

Kasvatusfilosofia

Haluan kasvattaa työskentelyominaisuuksiltaan hyviä metsästyskoiria, joiden kanssa kelpaa harrastaa muutakin. Pääpaino on luonteessa ja metsästyksessä ja metsästyskokeissa vaadittavissa ominaisuuksissa. Itsestään selvää on myös, että koiran pitäisi olla mahdollisimman terve ja mukava kaveri arjessa. Ulkonäön toivoisin olevan mahdollisimman tarkoituksenmukainen ilman kovin runsasta turkkia tai suurta kokoa tai liian vahvaa rakennetta. Ulkomuodon pitäisi aina olla rodunomainen ja käyttöä kestävä.

Yhdistelmä ja jalostusvalinnat

Koitan löytää kullekin nartulle mahdollisimman sopivan kumppanin. Pieni rotu määrällisesti asettaa tässä haasteita mutta tähän mennessä olen onnistunut löytämään mukavia uroksia. Tärkeintä on tuntea hyvin narttu jota aikoo käyttää, sekä tutustua myös urokseen ennen astutusta. Haluan myös itselleni aika vahvan tunteen siitä, että on kaikin puolin hyvä asia yhdistää juuri nämä kaksi koiraa, jos joku asia vaivaa niin sitten on paras siirtyä seuraavaan vaihtoehtoon. Tarjontaa ei ole kuitenkaan ylenpalttisesti. Jo liian liki olevien sukulaisuussuhteet, samojen koirien kertaantuminen populaatiossa, samat terveysongelmat kummankin koiran takana ja moni muu seikka aiheuttavat sen, että loppujen lopuksi lista ei kovin pitkäksi muodostu. Jalostusvalinnat tehdään aina senhetkisen tiedon valossa toivoen parasta. Joskus tulee ikäviä yllätyksiä esimerkiksi terveyden osalta.

Yhdistelmän pitäisi olla sellainen, että koirat kompensoivat toistensa ominaisuuksia. Ei siis ole mitään vakiokaavaa millä edetä, vaan katson rauhassa millainen narttu on ja sitten mietin mitä siinä voisi olla vielä paremmin. Vaikka itse tykkään käydä kokeissa ja kannustan kasvattieni omistajiakin siihen, niin en vaadi urokselta suuria koemeriittejä. Haluan kuitenkin, että uroksen suvussa on näyttöjä toimivuudesta tällä saralla. Mikäli uroksella on mitään ongelmia riistan käsittelyssä, arkuutta, aggres-

siivisuutta tai se on kovin pehmeä tai levoton, jää se valitsematta. Olen myös koittanut vältellä mahdollisuuksien mukaan allergioita ja yliherkkyyksiä. Tämä on vain nykyään kovin vaikeaa, koska ko. voivat yleistyvät hurjaa

vauhtia. Osin syynä on varmasti myös ympäristötekijät, mutta olisi toivottavaa, että pystyisimme kasvattamaan koiria jotka pärjäävät ilman jatkuvaa huoltoa ja lääkittämistä.

Korven Akan Fiuko, Krekka ja Hanga

RIITTA KOIVISTO

Korven Akan Kalliohaukka ja Piilihaukka

RIITTA KOIVISTO

Korven Akan Tuittu, Kirnulintu, Krappakana ja Kaarne

RIITTA KOIVISTO

”Yhdistelmän tulisi olla sellainen, että koirat kompensoivat toistensa ominaisuuksia.

Viime vuodet punaisena lankana on ollut se, että uroksen puolelta haetaan hyvää hermorakennetta, tietynlaista kovuutta, mutta myös koulutettavuutta ja sosiaalisuutta. Sellainen mukavan tasapainoinen koira, joka selviää tilanteessa kuin tilanteessa ja osaa myös rauhoittua, on oikeastaan se ihannekoira sekä nartuissa että uroksissa. Luonne-testaan kaikki omat narttuni, käytettiin niitä jalostukseen tai ei. Vaikka LTE ei ehkä ole ihan optimitesti noutajalle, saa siitä paljon hyödyllistä informaatiota etenkin tilanteissa, joissa koira ei saa tukea ohjaajalta ja joihin sitä ei ole koulutettu.

Toimintaa kasvateille

Koska pentueita on ollut aika harvoin, meille on muodostunut tiivis pieni

porukka. Yritän järjestää vähintäänkin kerran vuodessa kaikille avoimen koulutusviikonlopun. Viimeisimmälle pentueelle koitan olla mahdollisimman paljon apuna alussa, yleensä suunnilleen siihen saakka kun koirat ovat noin kaksivuotiaita. Jatkossa ollaan yhteydessä tarpeen mukaan, osa ahkerammin ja osa harvemmin. Pienemmällä porukalla olemme treenanneet jopa viikoittain, riippuu paljon aikataulujen yhteensopivuudesta ja välimatkoista. Koulutukset painottuvat pääosin rodunomaisiin lajeihin.

Toiveet pennunostajalle

Kirjaan kauppakirjaan toiveen, että koiralle tehdään PEVISA-tutkimukset ja se käytetään näyttelyssä, sekä sen kanssa käydään läpäisemässä taipumuskoe. Pennunostajaahan ei oikein tänä päivänä voi vaatia sitoutumaan mihinkään, mutta toivoa tietysti aina voi. Terveiden koirien kasvattaminen on varmasti jokainen kasvattajan suuri toive, ja asiaa helpottaa suuresti se, että mahdollisimman moni kasvatti on kattavasti terveystutkittu. Sama juttu taipumuskokeen kanssa. Mitä enemmän koiria käy taipparissa tai jopa ylemmissä luokissa,

sitä parempia harrastuskoiria meillä on myös jatkossa.

Muiltakin osin toivon, että koira pääsee harrastamaan, mieluiten metsästävänsä kotiin. Omat kasvatit ovat se verran aktiivisia, että myyn koiran vain ihmiselle jolla on tavoitteita ja jo ajatus siitä mitä koiran kanssa aikoo tehdä. Tämä on myös koiran etu.

Toivon myös, että pennunostajat muistavat kertoa kasvattajalle aina välillä mitä koiralle kuuluu, vaikkeivat olisikaan muuten aktiivisesti yhteydessä. Tänä päivänä olisi myös tosi tarpeellista tietää kasvattien iho-, korva-, ruoansulatus- ym. vaivoista, koska nämä ovat kovasti yleistyneet.

Lopuksi

Pentueita on ollut kuusi alkaen vuodesta 2011. Tällä hetkellä kotona on kaksi flatia, 2v Minni viimeisimmästä pentueesta, sekä Minnin äiti Tellu (5v), joka on Ruotsin tuonti Coatfloats -kennelistä.

Meidän kuulumisia voi käydä seuraamassa <http://korvenakan.com/> **FV**

Kennel Maahismäen

Kennel Maahismäen, omistaja Mia Jaakola-Siimes, Pöytyä.

Mikä on sinun kasvatusfilosofiasi?

Kasvatuksen tavoitteena on ottaa jalostusvalinnoissa huomioon ensisijaisesti käyttöominaisuudet ja niiden luontaisesti esiin tulevat vahvuudet. Myös terve rakenne ja sitä myötä mahdollisuus näyttelyissä käyntiin on tärkeä osa kasvatusfilosofiaa. Flattien hassun hauska ja huoleton luonne on myös siinä sivussa mukana kulkeva asia. Vuosien aikana on tavoitteet pysyneet lähtökohtaisesti samana, mutta hioutuneet joka pentueen jälkeen hieman taas tarkempaan suuntaan tiedon lisääntyessä.

Yhdistelmä ja jalostusvalinnat

Yhdistelmässä tärkeää on tietysti jalostuskoirien terveys niin virallisten terveystutkimusten osalta kuin myös oman jalostuskriteeristön täyttäen. Itse ajattelen olevani enemmän turhankin kriittinen kuin löysä valinnoissa ja se aiheuttaa välillä päänvaivaa yhdistelmien miettimisessä. Toisinaan on haastavaa rajata ja miettiä mihin kaikkeen kiinnittää huomiota ja missä kohdin tehdä kompromisseja lievempien ”vikojen” osilta. Jalostusvalinnoissa on tietysti lähtökohtana nartun soveltuvuus jalostukseen ominaisuuksiltaan ja terveydeltään. Sen jälkeen nartun ominaisuudet määrittävät minkälaista urosta lähdetään etsimään tasapainotamaan nartun ominaisuuksia. Tässä kohdin tulee kompromissien tekemisellä viimeinen silaus valintaan.

Yhdistelmässä tulisi olla molempien puolelta hyviä metsästysominaisuuksia ja rodunomaista rakennetta ja ulkomuotoa. Myös luonne on tärkeä ominaisuus, jotta koiran kanssa arkielämä onnistuu suhteellisen huolettomasti. Aktiivisena ja vilkkaana koirana flatti tarvitsee mahdollisimman tasapainoisen hermorakenteen, jotta elämä ei mene turhan hankalaksi sen kanssa. Flatti on kekseliäs koira, joten ylivilk-

kauden purkaminen ei-haluttuihin asioihin voi saada melko kekseliäitä ratkaisuja aikaiseksi. Jokunen tällainen ”legenda” löytyy myös omista kasvateistakin... Myös sukutaulujen hieman erilainen tausta on tärkeänä osana omia valintoja. On hienoa, jos taustalta löytyy jotain hieman erilaista ja vähemmän käytettyä linjaa. Aina kaikki ei tietysti mene suunnitelmien tai toiveiden mukaan, mutta tavoitteita on hyvä olla.

” Jalostusvalinnoissa on lähtökohtana nartun soveltuvuus jalostukseen ominaisuuksiltaan ja terveydeltään.

Yksilöiden arviointi

Sekä uroksissa että nartuissa arvostan samoja asioita luonteen tasapainoisuuden ja luontaisten käyttöominaisuuksien esiintulon puolesta. Ulkomuodollisesti toki uroksen tulee olla urosmainen, muttei liian raskas tai kookas rakenteeltaan. Narttu taas saa olla sirompi, mutta luuston tulee siltäkin olla sopiva suhteessa käyttöön. Uroksen luonnollinen astumiskyky ja nartun puolelta hyvä sukulinja synnytysten ja pentueen hoidon puolesta on tärkeää.

Toimintaa kasvateille

Kasvateille järjestän treenipäiviä metsästyskoulutukseen liittyen ja erillisiä yhteistreenejä pentujen omistajien mielenkiinnon mukaan. Myös trimmausta ja näyttelyihin treenailua ollaan harrastettu vuosien aikana.

Toiveet pennunostajalle

Pennunostajilta toivon tietoisuutta rodun aktiivisuuteen liittyen ja toki myös metsästyksen näkökannan tuon esille. Pelkäksi kotikoiraksi en lähtökohtaisesti koiraa myy vaan jokin harrastusajatus tulisi olla suunnitelmassa rodun aktiivisuus huomioiden. Kuitenkaan pitkää harrastuslistaa ja tiukkoja tulevaisuuden tavoitteita tiettyyn lajiin liittyen ei ole hyvä olla, jotta ei tule pettymyksiä tai liian suuria paineita asioiden etenemisen suhteen. Jokainen koira on yksilö ja toisinaan eri lajit sujuvat paremmin kuin toiset.

Myös flattien perinnölliset ja yleisimmät sairaudet käydään jo alussa läpi, jotta ei tule yllätyksenä mitä rodun mukana voi tulla. Pennunostajilta toivon sitoutumista virallisiin terveystutkimuksiin silmien, polvien, lonkkien ja kyynärien osalta. Myös kuulumisten kertomisen ja mahdollisten ongelmien esiintuomisen ja avun kyselyn toivon tulevan matalalla kynnyksellä minulle asti.

Lopuksi

Iloisena ja aktiivisena rotuna flatti on oiva harrastuskaveri. Toivon, että kasvattajat nähtäisiin helposti lähestyttävinä ja apua tiedusteltaisiin, jos tulee kysyttävää. Myös mahdollisten sairauksien esiintuominen kasvattajien tietoon olisi tärkeä asia. Kasvattajana on hyödyllistä tietää mitä kyseisestä yhdistelmästä on tullut ja samalla saada tietoa mahdollisesti seuraavaa yhdistelmää ajatellen.

Hauskoja harrastushetkiä karvaisten ystävien kanssa ja rohkeita yhteydenottoja, mikäli jokin asia mietityttää. *FV*

Ryegate's Addicted To You "Pisa".

Kennel Majakkasaaren

Kennel Majakkasaaren, omistajat Minna Latva, Kaarina ja Susanna Pääkkö, Nivala.

MAJAKKASAAREN KENNELIN on perustanut vuonna 1999 Kaarinassa Minna Latva ja Seppo Kurki, Seppo jättäytyi muutaman vuoden päästä pois kennelimestä aloittaessaan muun alan yrittäjänä. Susanna Pääkkö osti Kaarinasta ruskean nartun Majakkasaaren Tupla vuonna 2015 ja Minna vuokrasi tämän nartun yhdelle pentueelle, josta alkoi Susannan ja Minnan tiiviimpi yhteistyö. Susanna haaveili kasvattamisen aloittamisesta, mutta kotipuolesta ei löytynyt kasvatusvastuisiin sitoutumishaluista kumppania ja Minnalla ei ollut kennelin jatkajaa, niin päädyttiin yhteistyön jatkamiseen Susannan liittyessä kennelnimkeen vuonna 2023 ja nyt Susanna kasvattaa pentueet Pohjois-Pohjanmaalla puolisonsa Marko Mikkilän kanssa.

Tavoitteemme on kasvattaa terveitä, monipuolisia harrastus- ja metsästyskoiria, joilla on hyvä työmotivaatio ja kiinnostus tehdä töitä ohjaajansa kanssa. Kiinnitämme huomiota koiriemme hyvään terveyteen, toiminnalliseen rakenteeseen, esim. raajojen asentoon ja terveeseen liikkumiseen. Pyrimme säilyttämään rodunomaisen jalon ja oikean kokoisen ulkomuodon linjoissamme sekä alkuperäisen tarkoituksen toimia metsästäjän apuna.

Olemme vielä ainakin toistaiseksi onnistuneet säilyttämään kaikkien Majakkasaaren kennelnimien alla olevien pentujen sukutaulussa kantanartun Rismir Ideal (synt. 1990), jonka kahdella tyttärellä alkoi majakkasaarelaisten kasvatus. Toteutettavissa pentueissa pyritään ottamaan huomioon terveys, käyttöominaisuudet, ominaisuuksien periytyminen ja ulkomuoto. Sopivia jalostusyksilöitä etsitään sekä tietokannoista että tapahtumista ja tapaamisista ja yksilöihin tutustutaan myös käytännössä. Käytämme mieluummin tuntemiamme sopivia koiria jalostukseen, kuin lähemme kokeilemaan jatkuvasti täysin tuntemattomia sukuja. Jalostukseen valittavissa koirissa arvostamme noutavan koiran ominaisuuksia, terveyttä, riistaviättä,

rohkeutta, riittävää hermorakennetta, sopivaa rodunomaista kokoa, hyvää luonnetta ja tervettä rakennetta.

Järjestämme kasvateillemme pentuja ja kenneltreffejä sekä mm. näyttely-, taipumuskoe- ja perustottelevaisuuskoulutusta. Molemmilla paikkakunnilla

kokoontuu myös kimppatreenirinki noutojen ja esim. rallytokon tiimoilta. Koulutuksiin voi osallistua kaikentasoiset koirat ja ohjaajat, on tavoitteena sitten viralliset kokeet tai ainoastaan kiva yhdessä tekeminen. Kennelin järjestämät koulutukset ovat omakustan-

Susanna ja Hippu.

TIINA SAARIMAA

Minna ja Didi.

MARKKU KASTEPOHJA

teisia eli esim. ainoastaan mahdollisten ulkopuolisten kouluttajien palkkiot tulee maksettaviksi. Myös yksityiskoulutuksia ja puhelinneuvontaa saa tarpeen mukaan. Lisäksi suosittelemme luotettaviksi tunnettuja kouluttajia ja koulutuksia ympäri Suomen.

Toivomme kasvattajina pennunostajan tutustuvan rotuun ennen pennun hankintaa ja sen rotuominaisuuksiin hyvin, kyseessä on kuitenkin aktiivinen koirarotu, jonka kouluttamiseen ja tapakasvatukseen täytyy sitoutua ensimmäisten 2-3 vuoden aikana. Nämä vuodet luovat pohjan koiran ja ohjaajan loppuelämän yhteistyölle. Koiran kouluttaminen ja hyvinvoinnista huolehtiminen tieteenalana on viime vuosikymmeninä ottanut harppauksia eteenpäin, tietämys koirista laajenee päivittäin koko ajan ja sitä on myös saatavilla helpommin, joten osaamisen päivittäminen tämän päivän tasolle on helpottunut. Toivomme jokaisen pennun hankkimista harkitsevan tutustuvan paikalliseen koulutustarjontaan ja harrastusmahdollisuuksiin, vaikka koiran kanssa ei olisi muita tavoitteita kuin kasvattaa siitä fiksusti käyttäytyvä koirakansalainen ja perheenjäsen. Odotamme kasvattiemme käyvän terveystutkimuksissa, noutajien taipumuskokeissa tai jossakin muussa virallisessa kokeessa tai testissä, sekä koiranäyttelyssä. Pidämme tätä ensiarvoisen tärkeänä rotumme terveyden, käyttöominaisuuksien ja ulkomuodon säilyttämisen vuoksi. Myös ne koirat, joita ei käytetä jalostukseen tai eivät ole muutoin aktiivisia harrastuskoiria, antavat tärkeää tietoa suvun ominaisuuksista.

”Tavoitteenamme on kasvattaa terveitä, monipuolisia harrastus- ja metsästyskoiria.

Koirien kasvatus on meille harrastus ja koiramme ovat meille tärkeitä perheenjäseniä. Kaikki pentueemme ovat sellaisia, joista olemme valmiit ottamaan koiran myös itsellemme. Haluamme kuulla pentu-

jemme ja kasvattiemme kuulumisia, joten älä epäröi pirauttaa tai laittaa viestiä vaikka aikaakin olisi kulunut. Koiramme syntyvät ja kasvavat kodissamme. Ne tottuvat ihmisiin, toisiin koiriin ja kodin ääniin alusta alkaen. Luovutettaessa ne ovat jo kaikenlaista kokeneita ja niillä on hyvät valmiudet kehittyä uusien omistajiensa harrastuskavereiksi ja perheenjäseniksi. Kaarinassa Minnan ja Sepon perheessä asuu viisi flattimummoa Ilona 15v 4kk, Didi 13v 3kk, Xante 9v, Zapp 8v ja Piu 6,5v kaikki ovat aikanaan harrastaneet ainakin muotovalioiden ja taippareiden verran virallisia juttuja, käyneet metsällä ja kaikilla on jälkeläisiä ja niiden jälkeläisiä. Nykyisin kaksi vanhinta on käytännössä hyllytetty metsästyspuuhista, vaikkei se meillä nykyisin sorsan poimintaa vaativampaa olekaan. Nuorimmat ovat vielä harrastelleet omaksi ilokseen erilaisia harrastuslajeja, vaikka Minnalla ei enää suurta koekäynti-intoa löydykään. Minnan kasvattaminen on tällä hetkellä muualla asuvien narttujen varassa, osa

on sijoitettuja ja osa vuokrattuja, mutta hyvien ja yhteistyöhaluisten kasvatin omistajien kanssa tämä on ainakin vielä onnistunut mukavasti.

Susannan perheessä Nivalassa asustaa useampi flatti. Näistä FI MVA EE MVA Majakkasaaren Be My Honey ”Hippu” ja Majakkasaaren Qn Lämmin Loiste ”Kentsu” ovat Susannan omia harrastuskoiria, joiden kanssa käydään näyttelyissä, harjoitellaan nomea omiin tarpeisiin, käydään metsällä syksyisin puolison mukana sekä harrastetaan mm. tokoa, rally-tokoa ja noseworkia koirien ja ohjaajan iloksi. Eri lajit tukevat toisiaan ja lisäävät koiran taitoja toimia eri tilanteissa ja kulkea ohjaajan kanssa ja ohjaajan ohjauksessa. Tärkeintä eivät ole tulokset, vaan yhdessä tekeminen!

Majakkasaaren kasvatit harrastavat monia lajeja, kuten mm. nomea, mejää, rally-tokoa, koiratanssia, vepeä ja tietenkin metsästystä. Tuloksia voikin lukea koiranetin lisäksi kennelin uutisista omilta sivuiltamme www.majakkasaaren.fi **FV**

Susanna ja Minna.

MARKO MIKKILÄ

Kennel Metsänpeiton

Kennel Metsänpeiton, omistaja Satu Vihavainen, Majavesi.

HENKILÖKOHTAINEN KOIRAHISTORIANI alkoi jo pikkulapsena, jolloin luin innokkaasti koiralehtiä ja ihastelin isäni lapsuudenkoiraa, joka tuskin oli kovinkaan ihastunut minuun. Tämä koiriin kohdistunut ihastus jatkui kouluikäisenä 70-luvulla, kun aloin ulkoiluttaa kavereiden koiria oman koiran puutteessa. Taisin ihan tehdä jonkin kampanjankin oman koiran saamiseksi julisteineen. Kaikilla kavereilla oli koira. Olin jo silloin kiinnostunut sileäkarvaisista noutajista mutta labradori meille tuli. Tuohon elämänvaiheeseen rauhallinen Sissiksi kutsumamme tyttökoira olikin hyvä valinta. Sissin isä oli kuuluisasta Sandylands kennelistä ja kovasti tutkin paksuja labradorikirjoja sekä koitin löytää yhdennäköisyyttä. Erityisesti huvitti eräänkin kasvattajan jalassa olevat tohvelit. Tutustuimme noutajien maailmaan, aatteisiin ja lajeihin pikkuhiljaa vuodesta 1982- alkaen. Tuohon aikaan Uudenmaannoutajakoirayhdistyksellä oli sunnuntaisin perustottista Talin kentällä ja osallistujia oli paljon. Toiminta erosi nykyisestä mm. niin että koirat päästettiin koulutuksen puolivälissä kaikki irrallaan juoksemaan ja leikkimään, koirilla oli välitunti. Ihmeen vähän oli mitään yhteenottoja, mutta omistajat eivät meinanneet tunnistaa omia koiriaan lukuisien muiden mustien koirien joukosta. Kävimme myös taippareissa tosin emme osanneet harjoitella ja ihmettelimme tylyä arvostelua, koira ei varmastikaan ymmärtänyt mitä piti tehdä, kotona moni asia onnistui. Näyttelyssäkin käytiin ja mejä- hommissa jossain mukana.

Nuusku-lehden sivuilla seikkaili jo silloin mm. Sniffens -kennelin super-Mia ja Heilurihännän menestysekkäät koirat. Flattien osalta onkin varmasti tavanomasta enemmän todella pitkään rodun parissa toimivia kasvattajia ja harrastajia, joista iso osa vieläpä eläinlääkäreitä, mitä se kertoo? Luulisi rodun olevan hyvässä huomassa täällä, jokainen varmasti kertoo itse arvois-

taan ja tavoitteistaan. Toivon että myös erilaisuus olisi rikkautta.

En ole koskaan ollut millään tavalla taitava koirien kanssa, pikemminkin päinvastoin. Siitä huolimatta koirani minua ymmärtävät ja minä olen oppinut niitä ymmärtämään. Iloisen amatööriin näkökulma- on asia, jota kannatan. Kannustan kasvattieni omistajia myös olemaan omia itsejensä ja iloitsemaan harrastamisesta, etsimään sellaisia porukoita, joissa itse viihtyy. Siitä, että koira pääsee kokeilemaan kaikenlaisia hommia, flatti tykkää ja sellainen flatin kuuluu olla. Hirmu hienoa, jos tulee jotakin tuloksia, mutta sitäkin tärkempää on, että ei jää kotiin ainakaan siksi että hävettää jos ei voita kaikkia palkintoja. Eihän koira ymmärrä palkinnoista niinkään, paitsi ruoka, lelut ja kehu.

Millainen on hyvä flatinomistaja? Toivottavasti hyvin monenlainen, vähemmän sellainen, joka on etukäteen jo päättänyt, että tästä tulee käyttövalio, enemmän utelias ja kekseliäs mieltijä, mitä kivaa keksittäisiin yhdessä. En ensisijaisesti kasvata koiria toisille ihmisille, mutta luonnollisesti kaikkia ei voi pitää. Minulla on ns. oma emolinja, eli kaikki narttuni ovat tähän mennessä samasta kantanar-tusta, jolla kasvatuksen aloitin. Ajattelinkin silloin, että kun on omia kasvatteja niin väistämätön ero joka pitkäaikaisen koiraystävän kanssa helpottuu sen eläessä jälkeläisissään. Kuitenkin tulee myös paljon yllätyksiä ja jokainen on omanlaisensa.

Kantanarttuni Ella luki minua kuin avointa kirjaa ja edistyimme nopeasti monissa asioissa. Yhteistä elämää oli yli 13 vuotta. Nyt meillä on kuusi koiraa kotona, joista vanhimmat ovat 13- ja 14-vuotiaita sekä nuorin 1-vuotias, kaikki aktiivisia koiria. Välillä minulla oli jonkin verran sijoituskoiria koska osasta koiria en voinut luopua mutta en pitääkään kotona. Niiden kanssa kanssa harrastettiin yhdessä, silti jäi tyhjä olo, jos ei itselle näistä koiraa tullut. Maksoin vakuutukset ja kulut.

Nykyään minulla ei olisi tällaiseen enää varaa, kustannukset ovat nousseet aivan liikaa, samoin erilaiset vaatimukset kasvattajaa kohtaan. Vaatimukset eivät kuitenkaan tunnu koskevan ”vapaita markkinoita” myyntipalstoilla.

” Minulle tärkeää on säilyttää flatin luontainen työinto sekä riistankäsittely-taipumukset.

Minulle tärkeää on säilyttää flatin luontainen työinto sekä riistankäsittely-taipumukset. En kasvata varsinaisia koe- tai näyttelykoiria, vaikka ilokseni moni kasvattini on näissä käynyt, mm. jälki- ja rallytokovaliot. Tärkeintä on säilyttää iloinen toimintasankarimme elinvoimaisena. Tämän takia olen koittanut panostaa geenien monimuotoisuuteen. En ole käyttänyt jalostusvalintoihin niitä kaikkein menestyneimpiä sen hetkisiä uroksia, enkä naapurin koiraa. Tämä näkyy kasvattieni ulkomuodossa mm. niin, että ne voivat olla isoja, pieniä tai jotain siltä väliltä. Vien koiriani mielellään rodun alkuperämaan tuomareille näyttelyihin koska olen kokenut saavani arvostavampaa palautetta. Sileäkarvainen noutaja on isompi rotu Briteissä ja sen ulkonäkö varioi paljon siitä melko yhtenäisestä pitkälle jalostetusta tyypistä mitä pohjoismaalainen jalostus on saanut aikaan. Kaikki rodun brittiharrastajat eivät käy lainkaan näyttelyissä mutta eivät heidän koiransa silti ole epätyypillisiä havaintojeni mukaan. Olen käynyt useamman kerran Briteissä opintomatkoilla ja siellä tehdyt havainnot esimerkiksi maaston valtaisasta pienriistämäärästä herättivät ajatuksia, miellyttämisen halua voi tarvita.

Perhepotretti.

Perinnelajeissa on paljon tietoa ja siksi noutajien ideologian ymmärtämiseksi on minusta tärkeää, että kasvatinomistaja harjoittaa näitä taitoja, vaikka harrastaisi muuten mitä.

Pelkäksi metsästyskoiraksi en kasvattajani myy, metsästys on lyhyt aika vuodessa ja harvempi metsästäjä haluaa kouluttaa koiraa ympärivuotisesti, flatti kun tarvitsee henkistä ja fyysistä ponnistelua tasaisesti, ettei muutu painekattilaksi. Viime vuosina olen havainnut, että tilan ahtaus pääkaupunkiseudulla on alkanut vaikeuttaa koirien liikuttamista. Ylipäänsä maailma on muuttunut sellaiseksi, että ihmisten kuvitellaan asuvan entisen Maxi-marketin pihan parkkipaikalle rakennetussa kymmenien tuhansien lähiössä ja viettävän aikansa viereisessä kauppakeskuksessa.

Olen siksi pyrkinyt järjestämään nuorille koirille ja niiden omistajille omia treenitapaamisia ja ryhmiä. Ihan ammatikseen kouluttavia ihmisiä, joilla on maastot ja luvat löytyy ja mielellään heille maksaa tästä. Samalla omistajat ryhmääntyvät ja saattavat itsekin järjestää jatkoa. Omassa ryhmässä voi toivoa mitä tehdään eikä ole kuin sokea myyrä, joka tupsahtaa keskelle koulutusta ja tajuaa puolivälissä, että

tämä metodi ei juuri tälle koiralle sovi, ei jää paikalle sutimaan.

Olen kouluttanut itseäni Suomen Kennelliiton kasvattaja- ja jalostusneuvojakursseilla. Toimin pitkään kennelpiirini kennelneuvojana ja meillä oli jatkuvat koulutukset. Myös erilaiset kokemukset kennelneuvonnan maailmasta ovat vaikuttaneet minuun, eräällä puolella Suomea tuntuu olevan rekisteröimättömiä flatteja myynnissä useammin kuin muualla, onneksi asioihin ei liittynyt eläinsuojelullisia ongelmia eikä tämä liittynyt kehenkään kasvattajaan piireissämme, ennemminkin alueen kulttuuriin. Minulla on ollut myös settereitä, mutta en niitä voisi kasvattaa itse koska olen nähnyt miten huono elämä niillä voi olla, kun ihmisillä ei ole riittävästä aikaa ja tilaa. Sileäkarvainen noutaja on kuitenkin paljon sopeutuvaisempi ja porvarillisempi vaihtoehto kasvattaa.

Teen jalostusvalinnat pikkuhiljaa katsellen, josko jostakin kaverista olisi siihen ja sitten mietitään mitä siihen pitää yhdistää, että paketti olisi tasapainossa. Kasvatukseni alkuaikoina jouduin miettimään myös sitä, etteivät kasvatit ole liian meneviä, olisi ollut eettisesti väärin kasvattaa sellaisia koiria, joiden kanssa silloiset pennun-

ostajat eivät pärjää (energian määrä). Yllätyksiä tulee aina eteen mutta ainakin toistaiseksi on terveydenkin kanssa pärjätty. Kasvattini ovat varsin hitaasti kehittyviä, joskin suhteellisen pitkäikäisiä niin henkisesti kuin fyysisestikin, joten liian aikaisin ei voi sanoa millainen kukin lopultakin on, koiraa kannattaa viedä erilaisiin tilanteisiin ja paikkoihin vähän vanhempanakin ja voi paljastua uusia hienoja juttuja vanhojen lisäksi. Kärsivällisyyttä kuulutan flatinomistajille.

Olen viime aikoina huomannut erilaisia risteytysprojekteja liittyen rotukoirien pitkäkestoiisiin sukusiitosasioihin. Sileäkarvaiseen noutajaan on jossain päin maailmaa risteytetty jotakin paimenkoiraa. Briteissä on oltu huolissaan siitä, että paimenkoira ei ole samalla tavalla pehmeäsuinen kuin noutaja, menetetäänkö risteytyksessä jotain? Itse olisin myös huolissani siitä, että menetetäänkö flatin ystävällinen ja joustava noutajaluonne, avoimuus toisia koiria sekä ihmistä kohtaan. Risteytyksiä en sinänsä vastusta, mutta aika näyttää. Toivoisin kovasti, että näitä asioista ei pidettäisi itsestäänselvyyksinä vaan helppoudestaan huolimatta kaikki flatit saisivat tehdä jotakin. *FV*

Kennel Metsävirnan

Kennel Metsävirnan, omistaja: Heli Siikonen, Miehikkälä.

KASVATAN PIENIMUOTOISESTI sileäkarvaisia noutajia. Pentueita on ollut noin neljän vuoden välein. Ensimmäinen pentueeni syntyi v. 2008. Lähtökohtaisesti pentue tulee ajankohtaiseksi, kun haluan itselleni uuden pennun kasvamaan eli jokaisesta pentueesta on jäänyt kotiin pentu harrastuskoiraksi. Kotiin jäänyt pentu ei aina ole ollut se paras mahdollinen jalostusyksilö. Olen ollut hyvässä asemassa, kun olen saanut käyttää omia kasvattejani jalostukseen, vaikka ne eivät ole olleetkaan sijoituksessa.

Pentueen emän valinta on ollut helpompaa kuin urosten, kun olen käyttänyt joko omaa koiraa tai omaa kasvattia. Uroksen valinta on aina vaikeaa ja siinäkin tieto lisää tuskaa. Tosin täydellistä koiraa tai täysin tervettä linjaa taitaa olla mahdoton löytää. Olen käyttänyt niin ulkomaista pakastespermaa kuin kotimaisia uroksia. Ensimmäisen pentueeni isällä ei ollut koetuloksia, mutta olin nähnyt sen sekä uroksen emän Englannissa ja ihastunut niihin, joten silloin koe tuloksella ei ollut väliä, kun omalla nartullani oli hyvin vahvat metsästystaipumukset. Muissa pentueissa olen valinnut urokset niin, että niillä on ollut sekä koetuloksia että näyttelystä vähintään erinomainen. Tietysti sitä tutkii netin syövereistä ja kyselee tutuilta, onko mahdollisten urosten sukutaulussa jotakin sairauksia. Kun itse katson mahdollisen uroksen sukutaulua, en aloita emästä ja isästä, vaan katson, mitä koiria on 6. sukupolvessa ja lähdän siitä tarkastelemaan koiria kohti uroksen emää ja isää. Jos siellä 6. tai vaikka 5.sukupolvessa on koiria, joita en halua omiin koiriini, tarkastus on helppo lopettaa siihen.

Sekä pentueen emältä että urokselta haluan kykyä rauhoittua, kun mitään ei tapahdu. Sitten, kun on lupa toimia, haluan nähdä iloisia, luontaista työskentelyä. Jalostuskoirien tulee olla myös helppoja kotikoiria ilman vimmaa tuhota huonekaluja tai muuta kotona. Olen jättänyt käyttämättä yhden kasvattini liian pehmeän luonteen takia.

Pennuille järjestetään pentutreffit niiden ollessa noin puolivuotiaita. Niissä

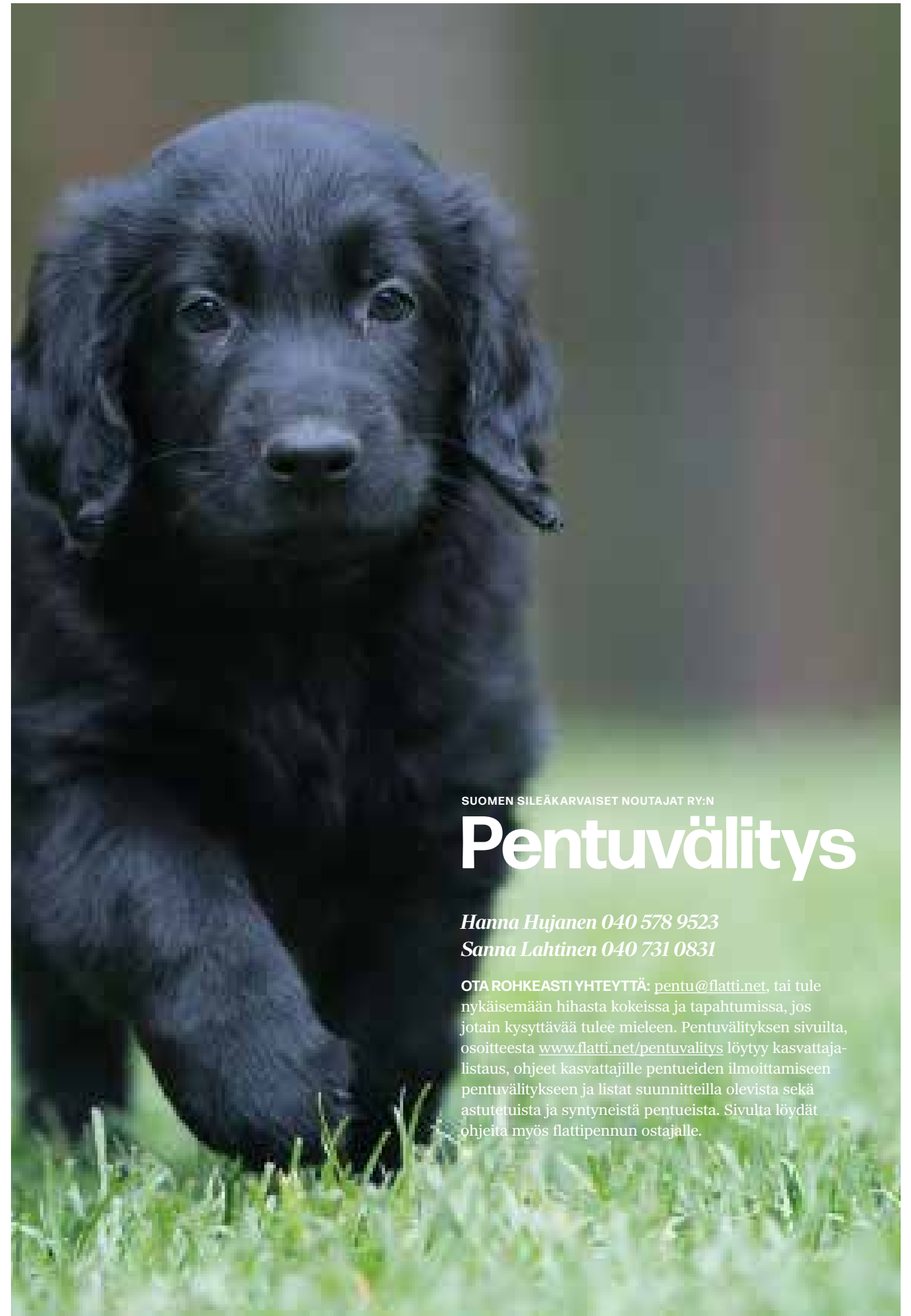
tutustutaan riistaan, perustotelevaisuuteen ja mejään. Itse treenaan usein etupäässä nomea ja kaikki pentujen omistajat ovat aina tervetulleita mukaan treeneihin. Valitettavasti harva pääsee kovin usein tulemaan pitkien välimatkojen takia. Olen ohjannut omia kasvatteja niin taipumuskokeissa, nome-kokeissa kuin mejä-kokeissa. Lisäksi esitän mielelläni omia kasvattejani näyttelyissä.

Pennun hankkijalta toivon pitkäjärteisyttä opettaa omaa pentuansa. Lisäksi on plussaa, jos pentua on jo ajateltu johonkin tiettyyn harrastukseen,

näin voi jo pentuaitauksessa tarkkailla, mikä pentu sopisi juuri siihen perheeseen. Itse en ajattele, että flatti sopii vain metsästävään kotiin. Vaikka uusi omistaja ei metsästä, koiran kanssa voi tehdä paljon kaikkea muuta. Itse toivon, että pentu käytetään terveystarkastuksessa sekä kerran näyttelyssä. Flatti on monipuolinen harrastuskoira ja toivonkin, että omatkin kasvatit ovat sellaisia ja pääsevät toteuttamaan monia taitoja. Itse harrastan koirieni kanssa etupäässä nomea, mejää, metsästystä ja näyttelyitä. **FV**

HELI SIIKONEN

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N

Pentuvälitys

Hanna Hujanen 040 578 9523

Sanna Lahtinen 040 731 0831

OTA ROHKEASTI YHTEYTTÄ: pentu@flatti.net, tai tule nykäisemään hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotain kysyttävää tulee mieleen. Pentuvälityksen sivuilta, osoitteesta www.flatti.net/pentuvälitys löytyy kasvattajalistaus, ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

Kennel Noanarkin

Kennel Noanarkin, omistaja Kaija Leinonen, Laukkoski.

JALOSTUSKOIRISSA ARVOSTAN sitä, että niiden kanssa on helppo elää myös tavallista arkea. Haluaisin että koirat osaavat myös olla tekemättä mitään, ilman että ne kiipeävät seinille. Ihan aina tämä tavoite ei flattien kanssa täyty.

Jalostusnartuille asetan tavallaan isommat vaatimukset kuin urokselle. Nartun pitää olla kaikin puolin terve, niin fyysisesti kuin henkisesti. Sen vaikutus pentuihin on suuri, niin kantoaikana kuin pentulaatikkossakin. Uroksella voin löysätä vaatimuksia jonkin osa-alueen suhteen, joskus lonkkaterveyden, useimmiten ulkonäön suhteen. En kuitenkaan koskaan tingi jalostuskoiran luonteesta. Toivon vahvan narttulinjan kompensoivan uroksen vähäisiä puutteita.

Lähtökohtana pentujen kotien valinnassa on se, että omistajat harrastaisivat koiriensa kanssa jotakin, ettei niiden tarvitse viettää elämänsä flexin päässä korttelia kiertäen ja kotona sohvalla maaten. Sellaiseen elämään nuori ja utelias flatti harvoin sopii.

Olenkin onnistunut löytämään upeita kasvatinomistajia, jotka nauttivat elämästä yhdessä koiransa kanssa. Heille koirat ovat hyvin tärkeä osa perhettä ja tärkeitä harrastuskavereita erilaisissa lajeissa. Osa toimittaa tärkeää tehtävää metsästäjien apuna syksyn ja talven jahdeissa. Olen yhteyksissä jonkun kasvatinomistajan kanssa lähes päivittäin, yleensä viestein tai puhelimitse.

Heidän kanssaan tavataan säännöllisen epäsäännöllisesti. Useimmiten nykyään pienemmällä porukalla, riippuen siitä mitä omistajat haluavat harjoitella ja millaiseen kisaan tai kokeeseen ovat menossa. Kaikenlaiset lajit ja harrastukset ovat tärkeitä, on se sitten haavakkoeläinten jäljestämistä tai rallytokossa kisaamista. Kaikilla ei ole mahdollisuutta käyttää koiraansa apuna metsästyksessä, mutta onneksi metsästäjiäkin on kasvatinomistajissa useita.

Pennunostajien haluan sitoutuvan osallistumaan noutajien taipumuskokeeseen, ja sitä varten harjoittelemme pentujen ja junioreiden kanssa niin usein kuin mahdollista. Pennunomistajat sitoutuvat myös viemään koiransa näyttelyyn noin kahden vuoden iässä. Useimmiten siistin ja esitän kasvatit itse, jolloin omistajan rooli jää pieneksi. Riittää kun tuo puhtaan koiran ajoissa näyttelyyn. Joitakin innokkaita näyttelyharrastajia kasvatinomistajissa onneksi löytyy ja he reissaavatkin ulkomaita myöten koiriensa kanssa.

” Alusta lähtien olen yrittänyt kasvattaa hiukan valtavirrasta poikkeavilla sukutauluilla, jotta rodun monimuotoisuus säilyisi.

Järjestän joukkotarkastuksia kasvateille, joten terveystarkastuksiin koiria on osallistunut hienosti vuosien varrella. Omistajat ovat hyvin motivoituneita terveystarkastamaan koiransa ja siitä kiitos kaikille.

Kiitos kasvatinomistajille myös aktiivisesta yhteydenpidosta kaikkien asioiden suhteen, niin ilossa kuin surussakin.

Alusta asti olen yrittänyt kasvattaa hiukan valtavirrasta poikkeavilla sukutauluilla, jotta rodun monimuotoisuus säilyisi, eikä meillä kaikilla kasvattajilla olisi samaa sukua olevia jalostuskoiria. Yhdistelmät olen suunnitellut tyyppijalostuksen pohjalta. Yritän löytää yhdistelmään saman tyyppisiä, toimivalla rakenteella varustettuja koiria, niin ettei yhdistelmän sukusiitosprosentti nousisi 8 täydellisellä sukupolvella laskettuna yli 2% . Siihen kun lisää vaa-

timukset terveyden suhteen ja hyvät rodunomaiset taipumukset, niin joskus sopivien urosten löytyminen on kiven alla. Olen käyttänyt paljon ulkomaisia uroksia jalostukseen, ja tuonut useita uroksia ja muutaman nartun sukutauluja rikastuttamaan. Kaikkia tuontejani ei lopulta ole käytetty jalostukseen, koska ne eivät ole täyttäneet kriteereitäni jalostuskoiran suhteen.

Rodun geneettisen monimuotoisuuden ja elinvoimaisuuden säilyttäminen tulee vaatimaan useita roturisteytyspentueita eri rotuisten koirien kanssa lähitulevaisuudessa. Toivotaan että vielä tulevat sukupolvetkin saavat nauttia kauniista ja toimivasta sileäkarvaisesta noutajasta - tämän päivän viisaiden valintojen ansiosta. *FV*

KAIJA LEINONEN

KAIJA LEINONEN

KAIJA LEINONEN

Kennel Pikestar's

Kennel Pikestar's, Seppo Ihonen, Sanna Setälä, Janni Kallio, Helsinki.

MEILLÄ ON ollut koiria vuodesta 1987, jolloin saimme ensimmäisen koiran, kultaisen noutajan kotiimme. Se oli uros, jolla oli valitettavasti huono luonne ja se jouduttiin lopettamaan varsin nuorena. Otimme uuden samanrotuisen ja se vei mukanaan harrastusten pariin, seuraavien vuosien aikana meille tuli pari samanrotuista lisää. Äitini Pirkko Oinonen innostui kasvatustyöstä ja kävi kasvattajakurssin sekä anoi kennelnimen Pikestar's. Ensimmäinen pentue syntyi vuonna 1990, vietämme siis tänä vuonna 35-vuotisjuhlavuotta!

Ensimmäinen flattimme saapui kotiimme tasan 30 vuotta sitten loka-kuussa, vuonna 1995 kultaistennoutajien kaveriksi. Koiria oli viralliselta nimeltään Jolly-Jambalay "Wilma", joka oli yhteisomistuksessa äitini kanssa. Wilma oli viimeinen jäljellä oleva pentu ja pentueen pienin. Vaikka emme voineet tehdä vertailua pentueen muihin pentuihin, siitä huolimatta päätimme ottaa sen - Wilma hurmasi meidät! Wilma oli kuuluisan Almanza Larry O'Grady'n ja Sniffens Irandan jälkeläinen. Toiveena oli harrastuskoira tietyistä linjoista, joten vaihtoehdot olivat melko vähäiset. Kyselimme muutamalta kasvattajalta Suomesta ja ulkomailta pentua, mutta pennut oli varattu tai yhdistelmä ei muuten miellyttänyt. Tuohon aikaan ei ollut nettiä tai somea, joten puhelin, kirjeet ja faksi olivat yhteydenpitovälineet kasvattajiin.

Wilma osoittautui loistavaksi harrastuskoiraksi, näyttelyissä se pelkästään Suomessa saavutti muun muassa 25 paras narttu-sijoitusta ja nomessa ALO 1-tuloksen. Avoimessa luokassa sillä olisi ollut myös potentiaalia, mutta oma aika ei riittänyt tarpeeksi treenaamiseen. Tämän lisäksi ja ehkä tärkeimmäksi asiaksi kasvatustyötä ajatellen Wilma osoittautui erinomaiseksi periyttäjäksi eri linjaisten urosten kanssa. Urokset olivat ulkomailta, lukuun ottamatta yhtä, joka sekini Suomessa asuva tuontikoira. Näistä pentueista syntyi useita erinomaisia rotunsa edus-

tajia niin näyttely- kuin käyttöpuolelle. Wilma oli kantanarttumme ja se linja on edelleen useiden koiriemme takana.

Vuonna 2019 Pirkon menehdyttyä, jatkoin kasvatustyötä yhteistyössä Sannan ja Jannin kanssa. Koko kasvatuksen ajan olemme pyrkineet kasvattamaan rotumääritelmän mukaisia koiria. Pentueita suunnitellessa katsomme kokonaisuutta ja miten vanhemmat täydentävät toisiaan. Emme välttämättä tuijota yhtä ominaisuutta tai rakenteellista asiaa. Tutkimme myös sukuja ja käytämme vuosikymmenten aikana keräämäämme tietoa hyväksi sukutauluissa esiintyvistä koirista. Käymme myös paljon ulkoilla näyttelyissä, näin saamme ideoita mahdollisista uusista uros- tai narttuehdokkaista ja rakennamme yhteistyöverkostoa muiden kasvattajien kanssa.

” Pentueita suunnitellessa katsomme kokonaisuutta ja miten vanhemmat täydentävä toisiaan. Tutkimme sukuja ja käytämme vuosikymmenten aikana keräämäämme tietoa hyväksi.

Pidämme tärkeänä rodun monimuotoisuutta. Tämä on tärkeää, koska geenipoolin monimuotoisuus on avainasemassa perinnöllisten sairauksien ehkäisyssä ja rodun elinvoimaisuuden ylläpitämisessä. Olemme käyttäneet jalostukseen paljon alusta asti muun muassa ulkomaisia uroksia, jotka tuovat ns. uutta verta rotuun tai uusia yhdistelmiä. Tämä vaatii kasvattajalta enemmän aikaa ja rahaakin, mutta toisaalta

yhdistelmien arvo jalostuksellisesti nousee. Kaikki yhdistelmämme täyttävät PEVISA-vaatimukset.

Yhdistelmiä suunnitellessamme terveys- ja luonne ovat ensisijaisia asioita, jotka otamme huomioon. Pyrimme ylläpitämään rodun metsästysominaisuuksia sekä käytämme jalostukseen hyväluonteisia, rodulle tyypillisiä yksilöitä. Pyrimme kasvattamaan rodunomaisia, terveitä koiria.

Meillä pennut kasvavat kotioiloissa oman arjen keskellä. Pennut sirutetaan ja eläinlääkäri tarkastaa pennut ennen luovutusta. Ostajat saavat meiltä mukaan runsaan pentupaketin, jossa on muun muassa erinomainen kerhon julkaisema flatti-info. Ne pennunostajat, jotka eivät ole rotujärjestön jäseniä, liitämme pentuejäseniksi.

Olemme järjestäneet pennunostajille tapaamisia ja kuulemme mielellämme pentujen kuulumisia luovutuksen jälkeen. Kaikki pennunostajat sitoutuvat tekemään viralliset terveys-tutkimukset tiettyyn ikään mennessä, tämä kirjataan kauppakirjaan. Pennunostajilta toivomme yhteistyökykyistä kotia, jossa pentu saa rakkauden lisäksi aktiviteetteja, jota rotu tarvitsee. *FV*

Kennel Pyymäen

Kennel Pyymäen, omistaja Kati Kallio, Akaa.

PYYMÄELLÄ ON pentueita harvakseltaan ja lähes aina pentueesta on jäänyt pentu kotiin. Pyrkimyksenäni on vaalia rodun alkuperäistä käyttötarkoitusta, terveyttä, toimivaa ja tervettä rakennetta sekä rodun monimuotoisuutta. Toisin sanoen kasvattaa mahdollisimman rodunomaisia sileäkarvaisia noutajia. Tavoitteenani on myös kasvattaa koiria, joiden kanssa olisi helppo elää normaalia arkielämää ja joiden kanssa voisi harrastaa mahdollisimman monipuolisesti.

Jalostuskoirissa minulle on tärkeää terveys, terve rakenne ja terveet liikkeet. Arvostan ehdottomasti hyvää työskentelyhalua sekä vahvaa halua löytää riistaa. Hyvä hermorakenne ja kyky rauhoittua ovat ehdottomasti myös tärkeitä asioita.

Minulle ihanneflatti on sellainen, jonka silmistä loistaa palo tehdä töitä. Eikä se palo häviä, vaikka päivä olisi pitkä tai olosuhteet kävisivät haasteellisemmiksi. Vaikka koiralla olisi suunnaton into tekemiseen, tulee sen siitä huolimatta osata myös rauhoittua ja olla rauhassa silloin, kun mitään ei tapahdu. Arvostan koirassa mutkattomuutta, sitä ettei tarvitse liikaa miettiä tilanteita etukäteen tai valmistella koiraa eri tilanteisiin. Kaiken tämän lisäksi koiran tulee liikkua vaivattomasti, kantaa itsensä ryhdikkäästi ja koirasta tulee näkyä se kuuluisa flatin eleganssi.

Seuraan säännöllisesti rodun tilannetta Suomessa ja ulkomailla sekä itseleni mielenkiintoisia sukuja, yksilöitä ja pentueita. Voin kiinnostua koirasta ulkomuodon tai käyttöominaisuuksien perusteella, mutta jos se ei miellytä suvullisesti, unohdan sen jalostuskoirana. Pyrin myös saamaan mahdollisimman paljon tietoa koirien terveydestä ja mahdollisista terveyshaasteista.

Kun nartun astuttaminen tulee ajankohtaiseksi, mietin mahdollisimman tarkkaan nartun hyviä puolia ja heikkouksia ja mietin, millainen uros sopisi juuri kyseiselle nartulle ja täydentäisi sitä. Kun kiinnostun tietystä uroksesta, haluan itse nähdä koiran, tutustua siihen ja luoda oman näkemykseni koirasta.

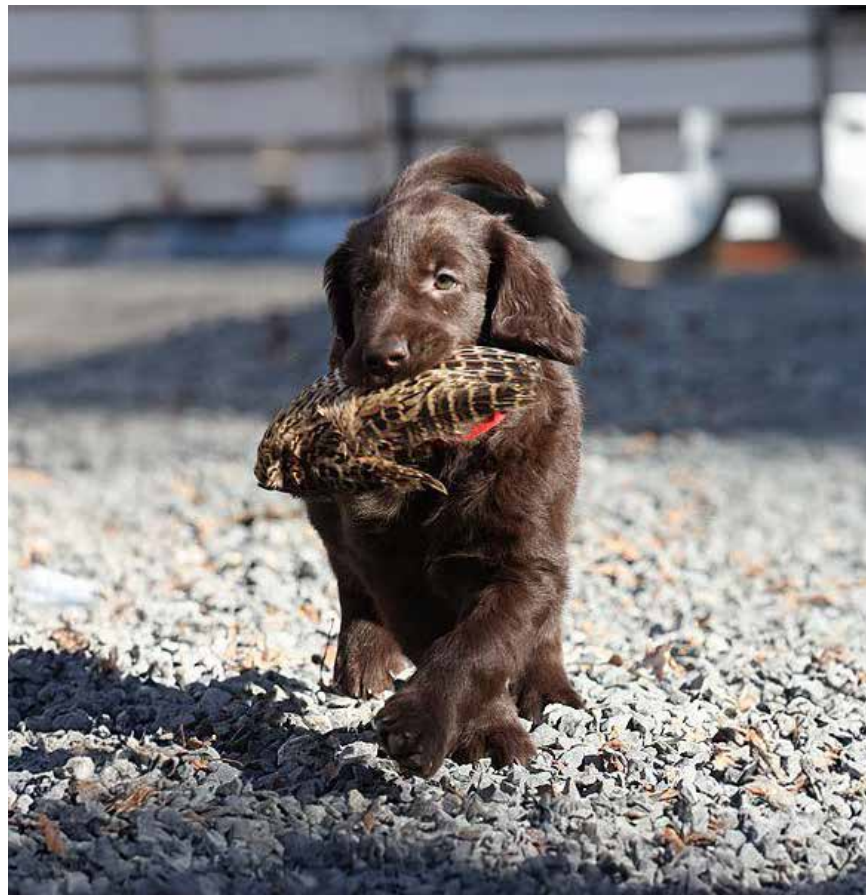
Ajattelen, että tärkeää olisi yhdistellä ominaisuuksia, ei niinkään tuloksia.

Pyrin käyttämään jalostukseen koiria, jotka eivät ole niistä kaikista käytetyimmistä suvuista. Pyrin myös jättämään oman kasvatustyöni ulkopuolella ne urokset, jotka sillä hetkellä olet suosittuja ja paljon käytettyjä. Toivon, että näin pystyisin tarjoamaan jalostusmateriaalia myös muille kasvattajille tulevaisuudessa.

Pyymäen pennunostajien tulee sitoutua hoitamaan viralliset terveystarkastukset (lonkat, polvet, kyynärät ja silmät). Kasvattajana toivon, että jokainen pyrkisi osallistumaan noutajien taipumuskokeeseen ja ainakin yhteen näyttelyyn. Edellytän myös yhteydenpitoa kasvattajaan, jotta saan myös sitä kautta tietoa kasvateistani, niiden terveydestä ja luonteesta. Toivon kasvattien omistajilta aktiivisuutta sekä halua ja kiinnostusta harrastaa yhdessä koiransa kanssa.

” Minulle ihanneflatti on sellainen, jonka silmistä loistaa palo tehdä töitä.

Kasvattaja järjestän pentuetapaamisia, koulutuspäiviä, koulutuksia, yhteisiä näyttelyreissuja, jne. Yhteisiä illanistujaisiakin on vuosien aikana järjestetty useita. Paljon on kiinni myös kasvattien omistajien aktiivisuudesta; mitä aktiivisempaa porukkaan, sen mielekkäämpää on järjestää toimintaa. Minulla ei ole omia maastoja, joten se rajoittaa jonkin verran esimerkiksi koulutusten järjestämistä. Toisaalta, kun pentueita on vain harvoin, pystyy pentueeseen käyttämään enemmän aikaa. **FV**

KATI KALLIO

KATI KALLIO

KATI KALLIO

Kennel Rusty Rebel's

Kennel Rusty Rebel's, omistaja Veera Jääskeläinen, Hattula.

OLEN KOHTUULLISEN tuore kasvattaja, ensimmäinen pentueeni syntyi vuonna 2020. Pentueita on ollut nyt kuusi kappaletta. Alun perin innostuin kasvattustyöstä, koska ensimmäistä koiraani ”Pikiä” (C.I.B. C.I.E. FI&SE&EE&LV MVA FI& SE TVA SE BALT<&LV& EE VMVA SE TVA EEVV-17 LTVV-18 EEVV-18 BALTVV-18 LVVV-19 Fowl Reed's Blackpool) käytettiin jonkin verran jalostukseen. Kasvatustyötä on edesauttanut myös se, että muitakin omia uroksiani on käytetty jalostukseen. Jalostusuroksien omistaminen antaa kasvattamisesta hieman erilaista näkökulmaa.

Olen siinä mielessä hieman hassu kasvattaja, että kotonani ei ole vielä koskaan asunut narttuja. Tuleeko selaista aikaa – en tiedä, mutta ”putkai-vourokset” sopivat paremmin omaan käteeni. Toistaiseksi kaikki jalostukseen käyttämäni nartut ovat olleet joko osaomistus-, sijoitus- tai leasing-koiria. Tällä hetkellä kotoa löytyy kolme urosta, kaksi flattiä ja lyhytkarvainen saksanseisoja. Koulutan ja kilpailen itse omien koirieni kanssa jonkin verran. Pääpaino on nykyisin metsästyskokeissa. Olin aikoinaan innokas toko-ihminen, mutta parhain tokointo on hieman kadonnut vuosien varrella. Olen juossut näyttelyissäkin ympäri Pohjoismaita ja Baltiaa.

Minkälaisia koiria haluaisin kasvat-
taa? Kuten varmaan kaikki muutkin, terveitä, kauniita, toimivia ja joiden kanssa on helppo harrastaa mitä vain. Käytän jalostukseen tietenkin sellaisia koiria, joista itse pidän. Niiden täytyy olla terveitä, mutta mitä muuta haluan, että jalostuskoirissani on? Ne ovat minulla ollessaan helppoja ja vaivat-
tomia. Vauhdikas tai rauhallisempi, ei suurempaa merkitystä. Täytyy osata rauhoittua luonnollisesti ja helposti. Työskennellessään vietikkäitä ja innokkaita. Osa vähän pehmeämpiä, osa kovempia. Miellyttämishalua täytyy kuitenkin jokaisesta flatistä löytyä

jonkin verran. Helposti koulutettavia, mutta minua ei häiritse vaikka löytyisi omaa tahtoa.

Pidän itse nopeista ja vauhdikkaista koirista, mutta tämä tuo omat haasteensa koiran kouluttamiseen. Taisteluhalu ei juurikaan löydy flateista, eikä se ole noutajille tyypillisintä, mutta rakastan itse tätä ominaisuutta omista koirissani. Se lisää palkkaustapoja, sitkeyttä ja tuo kestävyyttä työskentelyyn. Tätä ominaisuutta pyrin jatkossakin saamaan kasvattamiini koiriin. Ulkomuodollisesti flatin tulee näyttää flatiltä. En yritä kasvattaa ryhmävoittajia tai näyttelytähtiä, mutta haluan ehdottomasti, että flatti näyttää tulevaisuudessakin flatiltä.

Unelmaflatini olisi riistaviettin, hiljainen, taistelutahtoinen, nopea ja vauhdikas, mutta ON-OFF-nappi löytyisi helposti. Se olisi iloinen, sosiaalinen, maltillinen ja kaunis. Saanko sellaista koskaan aikaiseksi, en tiedä, mutta sellainen olisi unelmani.

Mitä minä sitten odotan pennunostajilta? Aktiivisuutta. Enkä tarkoita tällä sitä, että tarvitsisi joka viikko olla yhteydessä, mutta aina silloin tällöin. Halutaan oppia, kysytään, selvitetään, kerrotaan ja puhutaan. Autan oikein mielelläni ja järjestelen, mutta toistaiseksi en ole vielä ketään kotoa väkisin hakenut. Haluan tietää, mitä kasvateil-
leni kuuluu.

Flatin omistajan tulee ymmärtää, ettei flatit ole tehty sohvaperunoiksi tai pelkäksi lenkkiseuraksi. Ne kaipaavat aktiviteettejä ja tekemistä. Hyvällä ja kunnollisella peruskoulutuksella näistä saa kivoja kotikoiriakin, mutta koulutus on välttämätöntä. Niille täytyy tarjota tekemistä myös muulla tavoin kuin lenkeillä. Kaiken lisäksi elämä voi olla hyvinkin raskasta, jos peruskoulutus on jäänyt kesken. Flatit ovat sen verran sosiaalisia eläimiä.

Haluan kasvatustyöstäni ”mustaa-valkoisella” ja tämän takia haluaisin, että kaikki kasvattini kävisivät

vähintään taipumuskokeet, terveystarkastukset ja näyttelykäynnin. Silloin minulla on mustaa valkoisella niistä, vaikka ne muuten viettäisivätkin metsästyskoiran elämää tai tavallista kotikoiran arkea ja saisivat pieniä tehtäviä viikoittain.

” Unelmaflatini olisi riistaviettin, hiljainen, taistelutahtoinen, nopea ja vauhdikas, mutta ON-OFF-nappi löytyisi helposti.

Ihanteellinen kasvatin omistaja pitää yhteyttä. Hän laittaa viestiä, jos jokin asia askarruttaa. Hän kertoo, miten menee tai missä on haasteita. Hänet saa aina toisinaan mukaan yhteisiin koulutuksiin tai näyttelyihin. Hän tähtää siihen, että koiran kanssa tehdään vähintään sovitut jutut. Hän pitää koirastansa hyvän huolen, tarjoaa sille säännöllisesti aktiviteettejä ja liikuntaa. Hän voi asua Helsingin keskustassa, Peräseinäjoella tai vaikka ulkomailla. Perheessä voi olla lapsia tai olla olematta. Koti voi olla omakoti- tai kerrostalo. Hän tietää, että koira täytyy peruskouluttaa, jotta elämä olisi kivaa missä tahansa ympäristössä. Onneksi, tällaisia minulla on jo useita <3 FV

VEERA JÄÄSKELÄINEN

VEERA JÄÄSKELÄINEN

Kennel Tarinakorven

Kennel Tarinakorven, omistaja Heli Pitkälä.

TARINAKORVEN KENNEL sijaitsee Etelä-Pohjanmaan lakeuksilla Kauhavalla. Aikaisemmin olen kasvattanut flatteja Palokallion kennelnimellä.

Kasvatustyö on pienimuotoista ja pentueet suunnitellaan pitkälti omaan tarpeeseen. Suunnittelu tehdään huolella ja eri ominaisuuksia huomioon ottaen ja pohtien, mitä yhdistelmältä toivon ja haluan. Flatti on minulle metsästyskoira, josta on harrastuskaveriksi moneen eri lajiin. Minulle on tärkeää, että flatilla on hyvä, riittävä työskentelyinto ja sen tulee toimia niin sanotusti omalla moottorilla. Luonteeltaan avoin, ystävällinen ja tasapainoinen, lisäksi toivottavaa olisi hyvä itseluottamus. Luusto on riittävän vahva, rakenne hyvä, ei liian raskas eikä liian kevyt eikä myöskään liikaa turkkia.

”Minulle on tärkeää, että flatilla on hyvä, riittävä työskentelyinto ja sen tulee toimia niin sanotusti omalla moottorilla.

Kun alan suunnitella pentuetta, olen jo siinä vaiheessa pohtinut, onko minun narttuni sellainen, jota kannattaa käyttää jalostukseen. Seuraavaksi pohdin, minkälainen uros kompensoi narttuni puutteita ja mitä ominaisuuksia toivon uroksella olevan. Täydellistä flattia eikä riskitöntä yhdistelmää ole olemassa, joten suunnitteluvaiheessa täytyy myös miettiä, mistä ominaisuuksista täytyy olla valmis joustamaan. Pentueen suunnitteluvaiheessa täytyy myös miettiä jo aika paljon eteenpäin, onko tulevilla pennuilla suvullisesti annettavaa jalostukseen, ovatko terkeitä ja ominaisuuksiltaan sekä rakenteeltaan jalostukseen soveltuvia.

Pidän tärkeänä, että pennut saavat olla kasvattajan luona mukana arkielämässä ihmisten kanssa, jolloin ne tottuvat elämisen ääniin ja oppivat myös rauhoittumaan. Pennut saavat olla ulkona mahdollisimman paljon ja tutustua ympäristöön, sekä oppia elämään lauman muiden aikuisten koirien kanssa. Kasvattajan luona vietettyjen viikkojen aikana opetellaan pennun arkielämän perusasioita, jotta pennun muutto uuteen kotiin olisi helpompaa pennulle ja uudelle omistajalle.

Tarinakorven kennelistä pentuja ei myydä pelkästään lenkkikaveriksi. Toivottavaa olisi, että flatin kanssa harrastetaan rodunomaisia lajeja ja se pääsisi myös metsälle, vaikka jonkun

jahtiporukan mukaan, jos itse ei metsästä. Rodunomaiset lajit ja metsästys ei myöskään poissulje muiden lajien harrastamista. Flatti nauttii myös niistä. Toivon myös, että se käytettäisiin ainakin taipumuskokeessa ja näytelyissä vähintään 1-2 kertaa. Edellytän myös terveystutkimuksissa käyntiä.

Pyrin mahdollisuuksien mukaan järjestämään isompia kenneltreffejä muutaman kerran vuodessa. Yleensä syksyisin on ollut myös A-koe/metsästyskoulutus fasaaneilla. Tarvittaessa koulutuksia järjestetään useammin. Aina voi soittaa tai tulla käymään. Voin myös itse ajella mahdollisuuksien mukaan. **FV**

HELI PITKÄJÄRVI

HELI PITKÄJÄRVI

HELI PITKÄJÄRVI

Kennel Xperiments

Kennel Xperiments, omistaja Katja Virtanen, Salo.

Kasvatustilafilosofia

Kasvatan sileäkarvaisia noutajia pienimuotoisesti ja jokaisen pentueen mietin periaatteella, että pitäisin siitä itse myös pennun. Olen vielä varsin kokematon ja minulla on ollut vasta kaksi pentuetta (2020, 2022). Tietoa kasvatustyöhön olen pyrkinyt saamaan kokeneilta kasvattajilta kuuntelemalla heidän ajatuksiaan ja näkemyksiään ja edelleenkin ”kilautan kaverille”, kun uusia pohdintoja ilmenee. Olen myös pyrkinyt osallistumaan erilaisille kursseille sekä webinaareihin, joista olen saanut paljon tietoa, jota hyödyntää jatkoa ajatellen. Kasvatuksessa toivon tekeväni rodulle hyvää huomioiden kokonaisuuden niin terveyden, rodunomaisten lajien, ulkomuodon/ rakenteen kuin luonteenkin näkökulmasta. Harmillinen totuushan on se, että kaikkea ei voi saada koska emme voi tietää miten esimerkiksi geenit sopivat yhteen. Voi vain toivoa parasta ja samalla varautua myös pahimpaan.

Yhdistelmä ja jalostusvalinnat

Ajatukset jalostusvalinnoista ovat muokkautuneet ja vahvistuneet matkan varrella ja siitäkin huolimatta vastaan tulee kysymyksiä sekä ajatuksia, joihin ei aina ole heti vastauksia. Samalla on myös ollut pakko todeta, että kaikkeen ei edes saa vastauksia eikä ole yhtä ja oikeaa tietä eteenpäin. Minulla on kotona narttuja sekä myös sijoitusnarttu hyvässä metsästäystä harastavassa kodissa. Yhdistelmää lähdän miettimään nartun hyvien ja huonojen puolien kautta. Ajattelen, että on tärkeää pyrkiä tasapainottamaan nartun ja uroksen ominaisuuksia eli pyrkiä tekemään tasapainoinen yhdistelmä.

Lähdän liikenteeseen selaamalla tietoja ja katsomalla yleisesti ottaen jalostustyöohjeen täyttäviä uroksia niin kotimaassa kuin ulkomailla ja seuraan monia uroksia pidemmän aikaa odotellen, että terveystulokset, näyttelyn laatuarvostelu ja taipparit selviävät. Toki arvostan myös muita tuloksia, varsinkin rodunomaisten lajien. Tänä

päivänä yritän löytää helmiä, joita ei olisi vielä ehkä käytetty, mutta voisivat soveltua jalostukseen. Teen selvitystä jatkuvasti, vaikka juuri sillä hetkellä en suunnittelisikaan pentuetta. Sukupuut ovat erittäin mielenkiintoisia ja seuran pitkälekin sekä nartun että uroksen sisaruksia, vanhempia ja heidän sisaruksia sekä esivanhempia ja niin edelleen.

Hankaluutta yhdistelmien miettimisessä aiheuttaa meidän pieni populaatio ja se, että geenipooli sekä sukutaulut ovat kapeat. Voit löytää sen helmen, mutta sitten sukupuuta katsoessa sukusiitos nouseekin korkeaksi tai voi selvittää, että kyseessä oleva yksilö ei sovellukaan jalostukseen tai sitä on käytetty tai tullaan käyttämään jolloin rotua ja omaa kasvatustyötä ajatellen yhdistelmän tekeminen ei ole järkevää. Mikäli mahdollista, haluan nähdä uroksen ennen päätöksen tekoa tai ainakin saada tarpeeksi tietoa vaikka videoiden ja keskusteluiden kautta. Ajattelen, että on tärkeää osata tehdä myös päätös, jossa jättääkin nartun tai uroksen käyttämättä.

Ja vaikka se karulta tuntuukin sanoa, niin yksikään yhdistelmä tai sukupuuei ole riskitön/täysin terve vaan aina on otettava riskiä. On vain yritettävä parhaansa rotua ajatellen. Kuten luennoitsija flattien jalostuspäivillä pari vuotta sitten sanoi jotenkin näin: ”Se ei ole jalostusta, jos ei pyri yhdistelmällä aina parempaan.”

Yksilöiden arviointi

Jalostukseen käytettävissä yksilöissä arvostan, että perusasiat joiden päälle voi rakentaa kasvatustyötä ovat kunnossa. Ensimmäinen tärkeä asia on, että molemmat ovat terveitä. Toivon, että yksilöt ovat luonteeltaan tasapainoisia flatteja sekä olisivat suorittaneet vähintään taipparit tai yksilöä käytetään käytännön metsästyksessä. Myös näyttelyn laatuarvostelu on tärkeä, mutta siitä huolimatta on tärkeää miettiä tätä myös yhdistelmän kannalta. Nartun tulee pystyä tiineh-

tymään, kantamaan, synnyttämään ja hoitamaan pennut antaen pennuille hyvät lähtökohdat elämään. Uroksen taas tulee pystyä astumaan. Toki esimerkiksi keinosiemennys pakasteesta on vaihtoehto, mikäli uros on todella kaukana tai kyseessä on vanhempaa sukupuuta pakasteena.

”**Jalostukseen käytettävissä yksilöissä arvostan, että perusasiat joiden päälle voi rakentaa kasvatustyötä ovat kunnossa.**

Toimintaa kasvateille

Minulle jokainen pentue on tärkeä ja he ovat kuin perheenjäseniä. Ostaessaan pennun omistajat saavat mukaansa pentukirjansen, jonne olen kerännyt kaikenlaista tarvittavaa tietoa pennun ensimmäisiin kuukausiin ja tulevaan yhteiseloon. He saavat myös mukaansa ruokaa, noutajataluttimen, lelun, pentudamin, pentupeiton ynnä muuta hyödyllistä alkavaan pentuartereen.

Pyrin pitämään heihin yhteyttä ja järjestämään halukkaille toimintaa. Pitkät välimatkat välillä aiheuttavat sen, että kaikkia ei saa samaan aikaan paikalle. Toiset ovat aktiivisempia kuin toiset ja se on ymmärrettävää, kun olemme erilaisia ihmisiä. Halukkaiden kanssa meillä on ollut kennelpäiviä, on pidetty möllitaippareita, järjestetty VEPE-tutustumispäivä, tehty MEJÄ-jälkitreeniä ja kaikille halukkaille on järjestetty taipparitreeniä tai yksäreitä. Olemme käyneet yhdessä näyttelyissä ja kerran jopa osallistuttiin erikoisnäyttelyn kasvattaja- sekä jälkeläisryhmään. Trimmaan myös kasvatit niin toivot-

Rakkaudesta rotuun.

taessa ja opastan halukkaita trimmaamaan itse. Terveystarkastuksista keskustelemme omistajien kanssa ja löydämme jokaiselle sopivan ratkaisun, jos sellaiseen apua tarvitaan.

Yhteyttä pidämme erilaisilla WhatsApp-ryhmillä ja on meillä myös Facebookissa ryhmä, jonne olen kerännyt erilaisia harjoitteita kotona tehtäväksi.

Toiveet pennunostajalle

Ensisijaisesti toivon kasvateille rakastavaa ja huolehtivaa kotia, jossa harastetaan flatin kanssa. Pennunostajilta odotan hieman rotuun perehtymistä tai kiinnostusta rotua kohtaan, koska flatti tarvitsee omistajaltaan aktiivisuutta ja tietenkin sitoutumista terveystarkastuksiin, muutamaan näyttelyikäntiin

sekä tähtäämään taippareihin. Kasvatijalle sekä pienelle rodun populaatiolle on tärkeää saada terveystulokset, näyttelytulos sekä tietoa taippareihin osallistumisesta. Olisihan se hienoa, jos jonain päivänä kasvatteja starttaisi taippareiden lisäksi myös rodunomaisissa lajeissa.

Toivon, että pennunostaja pitää yhteyttä ja kertoo kuulumisiaan. Minulle on tärkeää kuulla miten sujuu, onko ollut terveysongelmia vai ollut tarve vain käydä rokotuksilla, millainen flatti omistajalle on luonteeltaan kasvanut ja millaisia harrastuksia he ovat päätyneet harrastamaan. On ymmärrettävää, että toisista kuuluu enemmän ja toisista vähemmän. Osasta on tullut myös äärimmäisen tärkeitä ystäviä.

Olen sitoutunut pennunostajiin niin iloissa kuin suruissa.

Lopuksi

Flatista kiinnostuneita neuvoisin tutustumaan [flatti.net](https://kennelx.blogspot.com/)-sivuihin ja siellä oleviin hyviin rodun perustietoihin. Esimerkiksi sivut ”sileäkarvainen noutaja”, ”perinnölliset sairaudet” sekä ”ohjeita pennunostajalle” antavat hyvän pintaraapausun pentua harkitsevalle.

Voit lukea lisää myös Xperimentsistä osoitteessa <https://kennelx.blogspot.com/>. Kerron myös paljon kuulumisia omilla Facebook sivuilla. **FV**

Nartun kantoajan kultainen 63 vuorokautta

Tämän artikkelin on kirjoittanut kokenut ja menestyksenkäs kasvattaja Juha Kares. Artikkelii kertoo siitä, kuinka nartun kanssa tulisi toimia aina astutuksesta pentujen syntymään. Monta kertaa ei tule ajatelleeksi sitä, kuinka monella pienellä asialla voi vaikuttaa onnistuneeseen pentutulokseen. Artikkelii on julkaistu Flattiviestissä 2/2020.

MATKA NARTUN astutuksesta synnytykseen on hyvin tärkeää aikaa. Tämä noin 63 vuorokauden matka luo pohjan onnistuneelle pentueelle. Sinä aikana rakenetaan edellytykset tasapainoisten ja hyvin voivien pentujen mahdollisimman helpolle syntymälle. Nartun kantoajan reilu kaksi kuukautta on huomattavasti tärkeämpää aikaa kuin mitä kasvattajat yleensä ymmärtävät. Tässä kiteytettynä 10 tärkeintä omaa sääntöä nartun kantoajalle. Näitä ohjeita seuraamalla ja kehittämällä olen omassa kasvatuksessa päässyt todella korkeaan tiinehtyvyyteen sekä täysin olemattomaan pentukuolleisuuteen. Näinä 35 vuoden aikana yli tuhat pentua kasvattaneena on selvitty yhdellä kalkkikrampilla, omilla kasvattinartuilla kolmella keisarinleikkauksella ja kaikilla nartuilla on hoivaa sekä maitoa riittänyt hyvin pennuilleen. Keinoemoa ei ole tarvittu kertaakaan. Siksi käytännön kokemuksen vuoksi uskon omiin kultaisiin käytänteisiini hyvin lujasti.

1. Astutuksen jälkeen ensimmäiset vuorokaudet ovat hyvin kriittisiä. Narttujen astutuksia epäonnistuu käsitykseni mukaan satamäärin, kun narttu työntetään heti astutuksen jälkeen stressaavaan tilanteeseen. Näitä ovat tyyppillisesti vieras ympäristö ja ajattelematon narttua stressaava matkustus. Pahin stressin aiheuttaja on usein astutusmatkalta palaaminen. Narttu joutuu kasvattajan ajattelematommuuden takia kotiin palatessaan kohtaamaan muun lauman stressaavasti. Varsinkin astutettua narttua arvoasteikossa ylempänä olevien narttujen kohtaaminen on suuri vaara. Kodista löytyy usein narttuja, jotka eivät suinkaan toivo alempiarvoisen nartun tiinehtymistä. Me ihmiset emme sitä vain ymmärrä. Ihmiset eivät valitettavasti usein osaa ”lukea koi-

riaan”, eivätkä huomio laumajännitteen vaikutusta tiinehtyvyyteen. Voin kertoa, että laumajännitteen merkitys on valtava. Älä myöskään unohda, että lisääntymisen kannalta lauma on jo kaksi narttua. Pidä siis astutuksen jälkeen narttua ensimmäiset noin 23 vuorokautta suojattuna kuin kukkaa kämmenellä.

2. Kasvattajat alkavat kiinnittämään huomiota ruokintaan ja ravintoon usein liian myöhään. Ruokinnassa tärkeintä on, että narttu on hyvässä kunnossa jo ennen astutusta. Mitä ”kuivempi” rotu on kyseessä sen paremmassa massassa nartun tulisi olla ennen astutusta. Koiran ei kuitenkaan pidä olla lihava. Usein alkioiden kiinnittymisen vaiheessa, noin kantoajan kolmannen viikon kohdalla, moni narttu syö huonosti ja silloin aliravitsemus voi muodostua ongelmaksi. Nartun onnistunut ja hyvä kantoaika edellyttää myös vakaata progesteronihormonin määrää koko kantoajan. Kantavan nartun ravinnon tulee olla hyvin sulavaa ja valkuaispitoista. Foolihappo voi olla myös hyväksi. Liian alhainen vatsahapojen määrä voi johtaa B12-vitamiinin ja folaatin heikkoon imeytymiseen, joka on uhka laadukkaalle kantoajalle. Varmista nartun oikea ja riittävä ravinnon saanti myös astutuksen alkuvaiheessa. Usko tai älä syömättömyys on paljon vaarattomampaa kantoajan lopulla kuin alussa.

3. Oksitosiinitaso tulee pitää korkeana koko kantoajan. Oksitosiinilla on uusimpien tutkimusten mukaan hyvin suuri merkitys terveydelle. Erityisesti kantoaikana oksitosiini on todella tärkeä rakauden hormoni, joka rauhoittaa narttua, vähentää stressiä ja saa sen voimaan hyvin. Synnytyksessä oksitosiini mahdollistaa synnytyksen ja sitä tarvitaan mai-

torauhasten toiminnassa. Synnytyksessä oksitosiini lieventää kipua ja imettäessä se myös rauhoittaa narttua. Oksitosiini saa aikaan onnellisuutta ja se liimaa emää sekä pentuja kiinteästi toisiinsa. Oksitosiini saa aikaan uneliaan ja autuaan olon, joka on nartulle parasta suojaa koko kantoajan. Herpesrokotuksia ei tarvita, sillä stressittömyys ja oksitosiini ovat parasta lääkettä kantoaikana. Takaa nartulle jatkuvasti koko kantoajan hyvät edellytykset oksitosiinin tuotannolle. Se tapahtuu silittämällä ja hellimällä erityisesti nartun vatsaa. Parasta on saattaa narttu yöunilleen ”autuaassa oksitosiinihumalassa.”

4. Pidä nartun sokeritasapaino mahdollisimman vakaana. Älä anna koiralle turhaa ”mössöä.” Vältä liiallisen kalkin syöttämistä, se voi sotkea nartun elimistön oman kalsiumtasapainon, joka voi häiritä synnytyksen käynnistymistä tai altistaa nartun kalkkikrampille. Liika A-vitamiini taas voi altistaa pentuja epämuodostumille ja aikaan saada esimerkiksi kitalakihalkioita. Kantava narttu tarvitsee valkuaisaineita ja hiilihydraatteja enemmän kuin normaalisti. Kantavat nartut ruokin ainakin kahdesti päivässä ja ravinnon tulee olla korkeatasoista. Vältä nartun liikaa lihomista ja lisää ravintoa nartun kantoaikana tarpeen mukaan. Yleensä nartut itse tietävät ja ilmaisevat lisääntyneen ravinnon tarpeensa. Lisää ravinnon määrää hiljalleen kantoajan edetessä. Pidä narttu säännöllisellä ja sopivalla ruokinnalla koko kantoajan.

5. Liikuta narttua ja pidä se onnellisena. Anna nartun liikkua normaaliin tapaan ja ulkoile sen kanssa mahdollisuuksien mukaan aivan kahdestaankin. Pidä narttu hyvässä yleiskunnossa ja lisää onnellista yhdessä tekemistä. Leikkiminen

ja yhdessä oleminen lisää nartulla myös oksitosiinin tuotantoa. Hyvä yleiskunto taas on avuksi synnytyksessä ja pentujen hoidossa.

6. Vältä kaikin tavoin turhaa stressiä koko kantoajan. Astutuksen jälkeen ja ylipäättään kaikki mahdollista turhaa stressiä aiheuttava toiminta. Unohda kilpaileminen, näyttelymatkat, turhat eläinlääkärisä käynnit ja vieraiden koirien kotona rampaaminen. Rauhoita nartun kantoaika ja tee siitä mahdollisimman stressitöntä sekä turvattua.

7. Kasvattajat aliarvioivat, eivätkä usein ymmärrä oman roolinsa merkitystä pentueen kasvattamisessa. Nartun kantoaikana kasvattajalla ja perheellä koiran ympärillä on uskomattoman suuri vaikutus. Kasvattajan on itse voitava hyvin ja hänellä on oltava voimavaroja käyttää kantavaan narttuun sekä myöhemmin pentujen hoitoon. Pennutus on aina vapaaehtoista ja kasvattajalla tulee olla intoa sekä motivaatiota pentueeseen. Oma väsymys, hermostuneisuus ja stressi saavat nartun voimaan huonosti. Kasvattajan tulee aina huolehtia itsestään ja rauhoittaa koti tuleva pentue huomioiden, alkaen nartun astutuksesta pentujen luovutukseen. Kasvattajalla sekä lähipiirillä tulee olla voimavaroja, halu ja resursseja pentueen teettämiseen.

8. Kantoaikana, pentujen hyvinvoinnissa ja nartun tiinehtyvyydessä on olemassa yksi hyvin tärkeä asia, jonka kasvattajat usein valitettavasti unohtavat jopa kohtalokkainkin seurauksin. Nartun hampaat ja suu tulee olla terve sekä kunnossa jo ennen astutusta. Likainen ja tulehtunut suu on oikea bakteeri- ja tautipesäke. Pahimmillaan tulehtunut ja erittäin huonokuntoinen suu voi johtaa ennen aikaiseen synnytykseen tai pentujen kuolemaan. Huolehdi nartun hampaista ja varmista, että suu on kunnossa jo ennen astutusta.

9. Vältä tautiriskejä ja turhia altistumia traumaalille. Tämä tarkoittaa mitä suurimmissa määrin maalaisjärjen käyttöä. Tyhimmät kasvattajat aloittavat yleensä nartun altistamisen ongelmille jo heti alkumetreillä astuttamalla narttua aivan turhaan onnistuneen ja hyvän astutuksen jälkeen. Astuta narttu oikealla hetkellä hyvin astuvalla hyväkuntoisella uroksella ja silloin yksikin astutus oikealla hetkellä riittää aivan mainiosti. Mikäli uros irtoaa nopeasti, se ei ole ongelma. Sinun tehtä-

KAIJA LEINONEN

väsi on saada aikaan nartun emättimeen imu ja tässä tehtävässä jätän imun aiheuttamisen mielikuvituksesi varaan puhtain käsin. Nyrkkisääntönä voisi sanoa, että kaksi astutusta on maksimi. Siittiöt elävät mainiosti nartun sisässä yli neljäkin vuorokautta ja ovat kykeneviä hedelmöitykseen aivan mainiosti myös astutuksen jälkeen. Vaikka kuka sanoisi ja mitä, minä käännän nartut astutuksen jälkeen rauhallisesti selälleen ylösalaisin ja rauhoitan nartut silityksellä uneen. Tämän jälkeen laitan aina astutetun nartun lepoon kaikessa rauhassa omaan turvalliseen tilaan omassa autossa, jos ollaan muualla, tai kotona pistän nartun omaan huoneeseen rauhoittumaan. Siinä ollaan rauhassa ja turvataan siittiöiden alkutaipaleen turvallista matkaa stressittömästi. Narttuhun on totuttanut jo kasvattajansa käsittelyyn täysin luottamuksellisesti, väkisin tai voimakkein ei narttuja pidä kääntää. Kaiken pitää olla nartulle rauhallista ja mieluisaa. Minulla on tällä hetkellä kotona ja maailmalla neljä pentuetta, näistä kolmessa narttu on astutettu vain yhden ainoan kerran ja suurimman pentueen koko on 9 ja pienimmän 4. Älkää astuttako narttuja siis turhaan. Kantoaikana pitää ehdottomasti välttää nartun altistamista onnettomuuksille ja koviille iskuille. Muista myös varoa, ettei narttu vilustu kantoaikana. On myös päivän selvää, että kantavaa narttua ei kuljeteta maailmalla, koirapuistoissa tai näyttelyissä. Pidä narttu suojassa. Älä altista narttua sairastumiselle tai vammoille kantoaikanaan, äläkä astuttele narttua turhaan.

10. Valmistaudu synnytykseen kunnolla ja huolehdi synnytyksen

edellytyksistä. Olet ollut huolellinen ja varmistanut narttusi hyvinvoinnista kaksi kuukautta. Se ratkaisevin vaihe on edessä. Se tarkoittaa, että kasvattaja on hyvin valmistautunut tulevaan synnytykseen. Olet hankkinut kotiisi vuohenmaitoa, hunajaa ja kananmunia. Narttu ei meillä synnytyksessä muuta saa juodakseen kuin vuohenmaitoa tai vettä, johon on sekoitettuna hunajaa sekä keltuainen. Olet sopinut valmiiksi oman eläinlääkärisi kanssa mahdollisesta taustatuesta, jos jokin menee vikaan. Se tuo rauhaa ja turvaa synnyttämiseen. Mikäli sinua huolestuttaa tai ongelmia on odotettavissa, ota nartusta röntgenkuva juuri ennen synnytystä, että tiedät tarkemmin, mitä on odotettavissa. Kasvattajan oma mielenrauha ja tyyneys ovat tärkeimpiä asioita synnytyksessä. Muista huolehtia, että nartulla on mahdollisuus synnyttää turvatusi ja rauhassa vakaissa sekä rauhoittavissa puitteissa. Tee nartulle turvallinen sekä mieluisa synnytystila valmiiksi jo ennen synnytystä. Takaa nartullesi rauhalliset puitteet synnyttää kaikessa rauhassa. Heitä vieraat ja hysteeristä ilmapiiriä luovat ihmiset mahdollisimman kauaksi nartusta jo hyvissä ajoin. En osaa edes arvioida, kuinka moni nartun synnytys epäonnistuu pelkästään hermostuneiden ja stressiä luovien ”kättilöiden” tai rauhattomien puitteiden vuoksi. Sen tiedän, että tuo määrä on suuri. Takaa sinä rauha ja turvallisuus nartullesi synnyttää onnellisesti.

Tuo tapahtuma on maailman kauneimpia hetkiä ja oikea kasvattaja rakastaa tuon uuden elämän ihmeen näkemistä sekä kokemista. *FV*

Ahvenanmaa

FLATTS / Maarianhamina / Benita Björklund / flatts.kennel@gmail.com / 050-586 2128

Etelä-Karjala

NINJATÄHDEN / Vehkanaipale / Satu Marins / satu.marins@hotmail.com / 040-041 5515

Etelä-Pohjanmaa

TARINAKORVEN / Kauhava / Heli Pitkäjärvi / pitkajarvi.heli@gmail.com / 040-562 1529

Etelä-Savo

METSÄNPEITON / Majavesi, Mikkeli / Satu Vihavainen / satu.vihavainen@surffi.fi

Kainuu

REGALE RAZZA/ Paltamo / Anne Haverinen / kennelregalerazza@gmail.com / 044-360 1152

Kanta-Häme

FLAT POWER / Parola / Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell / anu.vorobjev@flatpower.fi / 050-586 7585 / marianne.forsell@flatpower.fi / 050-400 1865

HARVAHAMPAAN / Parola, Hattula / Sirpa ja Mikko Saastamoinen / harvahampaan@gmail.com / 050-367 8111

RUSTY REBEL'S / Hattula / Veera Jääskeläinen / kennelrustyrebels@gmail.com / 040-843 5827

Keski-Pohjanmaa

HARAPAKAN / Veteli / Tuomo ja Tanja Hirvi / harapakan@gmail.com / 040-829 4981

MARJONETEN / Kälviä, Kokkola / Julia Kaarela / kaarela.julia@gmail.com /

Keski-Suomi

CELTAIR / Jämsä / Jenni Juvén / jjceltair@gmail.com / 050-581 4673

HAYZEHILL'S / Laukkavirta / Kukka-Maaria Kivijärvi / hayzehills@gmail.com / 041-545 2346

KETOPELLON / Äänekoski / Minna Honkonen / minna.honkonen@outlook.com / 044-511 3566

KORVEN AKAN / Jämsänkoski / Riitta Koivisto / koivisto.riitta@gmail.com / 040-544 6697 /

Kymenlaakso

BLACKPEPOON / Kouvola / Tarja Kolkka / blackpepon@gmail.com / 040-706 6659

HUNTSTARS / Koria, Kouvola / Satu Saarinen, Piia Piiparinen, Jonna Saarinen / st.saarinen@gmail.com, flatti87@gmail.com, jonna619@hotmail.com / Satu 040-543 7417, Piia 040-831 4848, Jonna 045-369 9368

METSÄVIRNAN / Miehikkälä / Heli Siikonen / heli@metsavirna.com / 040-580 8144

Lappi

DURASSELIN / Rovaniemi / Jonna Turpeenniemi / durasselin@gmail.com /

Pirkanmaa

OAK ISLAY / Akaa / Eija Portell / eija.portell@icloud.com / 040-511 1824

PYYMÄEN / Akaa / Kati Kallio / kati@pyymaen.com / 040-581 8490

Pohjanmaa

BÅNHOLMENS / Larsmo, Luoto / Andreas Hjulfors / a.hjulfors@hotmail.com / 050-563 2666

JAY-JAY'S / Kruunupyy / Juha Junkala / juhajunkala@gmail.com / 040-513 8804

KEVÄTNIITYN / Pietarsaari / Ann Leskinen / kevatniityn@gmail.com / 050-338 3562

KVARTORPET'S / Mustasaari, Vaasa / Birgitta Hällsten-Pada, Alf Pada / birgitta.pada@netikka.fi / Birgitta 050-585 9585, Alf 050-591 9964

Pohjois-Karjala

BUUMIN / Joensuu / Henna Tuononen, Mari Elo / hennatuononen1@gmail.com / 050-089 6444

EMKRISTINA'S / Lieksa / Tiina-Maarit Kisonen / tiinakisonen@gmail.com / 040-547 7128

Pohjois-Pohjanmaa

ALLIKON / Liminka / Henna Mikkonen / hennamik@gmail.com / 044-540 0609

FILURIN / Oulu / Tiina-Maria Pikkuaho / filurin@gmail.com / 040-534 5583

Päijät-Häme

AREILA / Lappila / Ari Majalainen / ari.majalainen@gmail.com / 040-5322949

FLATKISS / Lahti / Christina Kiuru, Marko Nikkonen / christina@flatkiss.fi / 044-425 4312

Uusimaa

BIEHKAN / Numminen, Mäntsälä / Jori Saastamoinen / jori.saastamoinen@gmail.com / 040-5020644

DAKOTASPIRIT / Klaukkala / Minna Sihvonen / keiranoora@gmail.com / 050-582 2116

DANTARAN / Espoo / Laura Rajakallio / laura.rajakallio@gmail.com / 050-535 6926

HEILURIHÄNNÄN / Saarentaus, Mäntsälä / Kirsi ja Asko Nieminen / kirsi@kennelheilurihannan.fi / 040-064 1866

KIPAKKA / Karkkila / Noora Lavonen / noora.lavonen@gmail.com 050-339 6132

LEEWAY'S / Hyvinkää / Jenni Laitinen / jennimariakaukonen@gmail.com / 040-910 6602

MORRINI / Långvik, Kirkkonummi / Riitta Niemelä / rsniemela@gmail.com / 040-709 1133

NOANARKIN / Laukkoski / Kaija Leinonen / noanarkin@hotmail.com /

NOBLEMATE / Vantaa / Nina Onufriew / nina.onufriew@gmail.com /

OAK BARREL'S / Vihti / Riitta Nikko / kennel.oakbarrels@gmail.com /

OMSKAKAS / Lohja / Sari Alho ja Jyrki Halme / omskakas@gmail.com /

PIKESTAR'S / Helsinki / Seppo Ihonen / seppo.ihonen@gmail.com / 040-735 2792

Varsinais-Suomi

BEAUTY FLATSTAR / Paimio / Nina Leino, Ville Suhonen / nina.leino@hotmail.fi / 044-344 4010

FINNFLATS / Parainen / Tuula Ehrman, Heidi Vainio / finnflats@gmail.com / 040-069 9197

MAAHISMÄEN / Pöytyä / Mia Jaakola-Siimes / mia.lehtinen@gmail.com / 050-376 4517

MAJAKKASAAREN / Kaarina / Minna Latva, Susanna Pääkkö / Minna: majakkasaaren@gmail.com / 040-084 2998
Susanna: majakkasaaren.susanna@gmail.com / 040-765 5350

MEI DAN / Förby / Nada Sandberg / nada.sandberg@gmail.com / 040-727 7922

SKÖNHETS / Vehmaa / Mikaela Vuoristo / mikvuoto@gmail.com / 050 490 8385

XPERIMENTS / Salo / Katja Virtanen / k_suojanen@hotmail.com / 040-356 9046

Jäsenelle

JÄSENASIAT: www.flatti.net/jasenasiat
Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden, Flattiviestin kotiisi neljä kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

- JÄSENMAKSUT 2025:**
- Liittymismaksu 5 € (ei koske pentuejäseniä)
 - Varsinainen jäsen 28 € / Perhejäsen 6 € (ei omaa lehteä)
 - Pentuejäsen 10 € (kasvattajan ilmoittama) (Pentuejäsenmaksu kasvattajalle hänen ilmoittaessaan ulkomaalaisen pentuejäsenen 16 €. Maksu sis. 10 € lehden postituskuluja.)
 - Maksumuistutus 5 €

KASVATTAJA-ALENNUKSET: Kasvattaja saa 10 % alennuksen ostaessaan Tarvikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin). Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10 % alennuksen ensimmäisestä Tarvikemyynnin ostosta.

OSOITTEENMUUTOKSET: www.flatti.net/jasenasiat/osoitteenmuutos
Ilmoita osoitteenmuutos järjestön nettisivulla tai sähköpostitse jäsensihteerille: jasenasiat@flatti.net.

KUVAGALLERIA: www.flatti.net/flattiviesti/kuvagalleria
Flattiviestin toimituksella on kuvagalleria, jonne voi ladata flattikuvia järjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, Facebook, Instagram). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaajan nimi.

TILITIEDOT: OKOYFIHH
Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35
Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43
Yleistili (näyttely, nome ja muut): FI28 5620 0920 4247 50

SEURAA MEITÄ SOMESSAI
square-facebook @suomensileakarvaiset.
noutajatry
square-instagram @suomen_sileakarvaiset_
noutajat

Hallitus 2025

PUHEENJOHTAJA Miia Koski, Kausala, p. 050 458 2157, puheenjohtaja@flatti.net

SIHTEERI Minna Hakamaa-Virtanen, Tampere sihteeri@flatti.net

VAR APUHEENJOHTAJA Henna Tuononen, Joensuu p. 050 089 6444

Noora Lavonen, Karkkila p. 050 339 6132 noora.lavonen@gmail.com

Vesa Turunen, Kempele p. 040 755 0538, vesaturunen32@gmail.com

Senni Husso, Hyvinkää p. 0400 860 276, some@flatti.net

Katja Virtanen, Salo p. 040 356 9046, webmaster@flatti.net

Varajäsenet:
Markku Kastepohja, Päivi Fadjukoff

Toimihenkilöt 2025

TALOUDENHOITAJA & JÄSENSIHTEERI
Heidi Vainio, p. 0400 822 110, Vallilantie 4, 23200 Vinkkilä talous@flatti.net, jasenasiat@flatti.net

SOSIAALINEN MEDIA (SOME-TIIMI) Senni Husso, Salla Sipilä ja Heidi Siipo some@flatti.net

TARVIKEMYYNTI & YHTEISTYÖASIAT Janina Alankoja-Kanervala tarvike@flatti.net

PENTUVÄLITTÄJÄT
Hanna Hujanen, p. 040 578 9523
Sanna Lahtinen, p. 040 731 0831 pentu@flatti.net

KIERTOPALKKINNOT
Senni Husso, p. 0400 860 276
flatti.kiertopalkkinnot@gmail.com

WEBMASTER Katja Virtanen p. 040 356 9046 webmaster@flatti.net

Alueyhteyshenkilöt

UUSIMAA, ALUETOIMINNAN VASTUUHENKILÖ
Nina Onufriew, p. 041 4331959, nina.onufriew@gmail.com

UUSIMAA Noora Lavonen p. 050 3396132, noora.lavonen@gmail.com

VARSINAIS-SUOMI Mia Jaakola-Siimes p. 050 3764517, mia.lehtinen@gmail.com

VARSINAIS-SUOMI Katja Virtanen p. 040 356 9046, k_suojanen@hotmail.com

KANTA-HÄME Tanja Porttikallio p. 044 0660664, tanja.porttikallio@gmail.com

PÄIJÄT-HÄME Minna Vornanen p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

SATAKUNTA Maija Valtonen p. 040 4120392, majajokela3@gmail.com

PIRKANMAA Tarja Tuhola vilpputuhola@yahoo.com

KESKI-SUOMI Niina Parviainen p. 040 5473493, parviainen_niina@outlook.com

MIKKELI-PIEKSÄMÄKI-ALUE Jonna Häkkinen p. 050 3057422, hiekkoi@hotmail.com

SAVON SEUTU Tarja Koistinen p. 040 7586768, tarja.koistinen@luke.fi

ETELÄ-SAVO Anu Karhunen p. 050 526 3679, anu.karhunen79@gmail.com

ETELÄ-KARJALA Juho Pajari p. 041 4582812, jpajari@gmail.com

ETELÄ-KARJALA Satu Marins p. 0400 415515, satu.marins@hotmail.com

POHJOIS-KARJALA (LIEKSA)
Tiina-Maarit Kisonen p. 040 5477128, tiinakisonen@gmail.com

POHJANMAAN ALUE Heli Pitkäjärvi p. 040 5621529, pitkajarvi.heli@gmail.com

KAINUUN ALUE Anne Haverinen p. 044 3601152, kennelregalerazza@gmail.com

OULUN ALUE Henna Mikkonen p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

Toimikunnat

FLATTIVIESTI
flattiviesti@flatti.net
Päätoimittaja: Mari Mamia
Toimitussihteeri: Katja Virtanen
Taitto: Tuija Lassila, Katja Virtanen
Jäsenet: Pipa Pärssinen, Elina Kokko, Niina Kalliainen, Janina Sundell, Virpi Peltonen

HARRASTUSLAJIEN TOIMIKUNTA
Pj: Pipa Pärssinen p. 040 536 7167, pipa.parssinen@gmail.com
Jäsenet: Miia Mäkijouppila, Tuija Manninen, Johanna af Hällström-Kamila.
PK-yhteyshenkilö Camilla Leijona camilla@koirakoulukompassi.com

MEJÄ-TOIMIKUNTA
meja@flatti.net
Pj: Liisa Keränen, p. 040 592 1296, liisam@kolumbus.fi
Jäsenet: Mari Mamia, Miia Koski, Marko Saarni, Markku Kastepohja, Janina Alankoja-Kanervala, Timo Hellén, Tarja Koistinen

KASVATTAJATOIMIKUNTA
Pj: Piia Piiparinen, p. 040 831 4848, flatti87@gmail.com
Jäsenet: Kirsi Nieminen, Satu Saarinen, Miia Suppanen, Päivi Säteri, Seppo Ihonen

JALOSTUSTOIMIKUNTA
jalostus@flatti.net
Pj: Kirsi Nieminen, p. 0400 641 866, kirsi@kennelheilurihannan.fi
Sihteeri: Tuula Niva, p. 040 504 5165
Jäsenet: Riitta Niemelä, Jenni Juvén, Anne Kolsi, Laura Rajakallio

ULKOMUOTOTUOMARITMK
Pj: Riitta Niemelä, p. 040 709 1133, rsniemela@gmail.com
Jäsenet: Kirsi Nieminen, Katja Korhonen

NÄYTTELYTOIMIKUNTA
nayttely@flatti.net
Pj: Anni Vornanen
Sihteeri: Mari Aaltonen
Jäsenet: Katja Korhonen, Pia Mattson, Marianne Forsell, Seppo Ihonen

NOME-TOIMIKUNTA
nome@flatti.net
Pj: Heli Pitkäjärvi, p. 040 562 1529
Jäsenet: Terhi Kantanen, Marko Mikkilä, Salla Sipilä, Minsu Rauramo, Bernadetta Stenström, Nina Onufriew, Noora Lavonen, Niina Parviainen

NOUTAJAJÄRJESTÖJEN YHTEISTYÖTMK
Vesa Turunen, vesaturunen32@gmail.com
Nina Onufriew, nina.onufriew@gmail.com (varalla)

Kasvattajalistaus on tehty ilmoitettujen tietojen perusteella ja listaus on kasvattajalle maksuton. Listalla julkaistavan kasvattajan tulee olla Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsen, ja kasvattajan tulee olla kasvattnut vähintään yksi pentue tai kasvattajalla tulee olla selkeä lähiitulevaisuuden pentuesuunnitelma tiedossa.

BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Together
with nature
since 1903

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi